

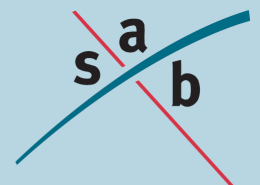
Beleidsbijlage

Bestemmingsplan Landelijk Gebied Binnenmaas

Gemeente Binnenmaas

Datum: 1 oktober 2013

Projectnummer: 110467_04

INHOUD

1	Rijksbeleid	3
1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	3
1.2	Flora- en faunawet en Natuurbeschermingswet 1998	6
1.3	Kernkwaliteiten in de praktijk	7
1.4	Nationaal Waterplan	7
1.5	Waterwet	8
1.6	Nationaal Bestuursakkoord Water (2003)	9
1.7	Beleidslijn Grote Rivieren	9
1.8	Nationale milieubeleidsplannen 3 en 4 (NMP3 en 4)	12
1.9	Monumentenwet 1988	12
1.10	Wet luchtkwaliteit	13
1.11	Structuurvisie Buisleidingen 2011-2035	14
2	Provinciaal beleid	16
2.1	Visie op Zuid-Holland (2010) + eerste herziening (2011)	16
2.2	Uitvoeringsprogramma Nationaal Landschap Hoeksche Waard 2007-2013	21
2.3	Natuurbeheerplan 2012	24
2.4	Beleidsnota Geurhinderbeleid Provincie Zuid-Holland (2010)	25
2.5	Zorg in het buitengebied in Zuid-Holland (herziening)	25
3	Regionaal beleid	27
3.1	Structuurvisie Hoeksche Waard	27
3.2	Archeologiebeleid Hoeksche Waard	33
3.3	Kampeerbeleid Hoeksche Waard (2008)	34
3.4	Nota nieuwe Landgoederen in de Hoeksche Waard	36
3.5	Beleidsnotitie kleine windturbines	36
4	Waterschapsbeleid	38
4.1	Waterbeheerplan 2009-2015	38
5	Gemeentelijk beleid	39
5.1	Structuurvisie Binnenmaas 2020 'Binnenmaas geeft je ruimte'	39
5.2	Actualisatie Woonbotenbeleid 2009	40
5.3	Tijdelijke en structurele huisvesting van tijdelijke werknemers	42
5.4	Nota detailhandel 2010	43
5.5	Het verhaal van Binnenmaas	43
5.6	Nota ouderenbeleid 2011-2014	44
5.7	Programma Duurzaam Binnenmaas, uitvoeringsprogramma 2011 - 2014	45

5.8	Milieu uitvoeringsprogramma (MUP) 2012	45
5.9	Plan van aanpak problematiek campings en zomerhuisjes	45

1 Rijksbeleid

1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) bepaalt welke kaderstellende uitspraken van het kabinet bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Het gaat onder meer om nationale belangen als Rijkswegen, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen en Primaire waterkeringen.

Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur (de artikelen worden later aan het Barro toegevoegd) en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Ten aanzien van de begrenzing van de EHS is bepaald dat niet het rijk, maar de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

1.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Een actualisatie van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid is nodig gebleken omdat de verschillende beleidsnota's op het gebied van ruimte en mobiliteit gedateerd zijn door nieuwe politieke accenten en veranderende omstandigheden, zoals de economische crisis, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen onder invloed van groei, stagnatie en krimp, die gelijktijdig plaatsvinden. Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau.

In de visie worden ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden. De structuurvisie vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De Structuurvisie Nationaal Waterplan blijft in zijn huidige vorm als uitwerking van de SVIR bestaan.

In de structuurvisie schetst het Rijk de ambities voor concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid tot 2040 (lange termijn) en doelen, belangen en opgaven tot 2028 (middellange termijn).

De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028), namelijk 'concurrerend', 'bereikbaar' en 'leefbaar&veilig'. Voor de drie rijksdoelen zijn de onderwerpen van nationaal belang benoemd waarmee het Rijk

aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. De drie hoofddoelstellingen en dertien nationale belangen zijn:

1. *Concurrerend* = Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland. Hiervoor zijn de volgende nationale belangen benoemd:
 - *Nationaal belang 1*: een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
 - *Nationaal belang 2*: Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
 - *Nationaal belang 3*: Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
 - *Nationaal belang 4*: Efficiënt gebruik van de ondergrond;
2. *Bereikbaar* = Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat. Hiervoor zijn de volgende nationale belangen benoemd:
 - *Nationaal belang 5*: Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor- en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
 - *Nationaal belang 6*: Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor- en vaarweg;
 - *Nationaal belang 7*: Het in stand houden van de hoofdnetwerken van weg, spoor- en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen;
3. *Leefbaar & veilig* = Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn:
 - *Nationaal belang 8*: Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
 - *Nationaal belang 9*: Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
 - *Nationaal belang 10*: Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
 - *Nationaal belang 11*: Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
 - *Nationaal belang 12*: Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;

De rijksverantwoordelijkheid voor het systeem van goede ruimtelijke ordening is zonder hoofddoelstelling, als afzonderlijk belang opgenomen:

- *Nationaal belang 13*: Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Naast de drie hoofddoelen wordt een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte bevorderd. Hiervoor wordt een ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Dat betekent: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling, vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt en, mocht nieuwbouw echt nodig zijn, dan altijd zorgen voor een optimale inpassing en multimodale bereikbaarheid.

1.1.2 **Besluit algemene regels ruimtelijke ordening**

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte bepaalt dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. Het gaat om de volgende nationale belangen: Rijkswaardewegen, Project Mainportontwikkeling Rotterdam, Kustfundament, Grote rivieren, Waddenzee en waddengebied, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, Primaire waterkeringen buiten het kustfundament en IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Ten aanzien daarvan is een borging door middel van normstelling, gebaseerd op de Wro, gewenst. Die uitspraken onderscheiden zich in die zin dat van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, d.w.z. door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen.

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Voor deze onderwerpen voorziet het besluit ook niet in de (definitieve) begrenzing. Ten aanzien van deze begrenzing is bepaald dat de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Een deel van het Barro is gebaseerd op eerdere pkb's en beleidsnota's die in de SVIR zijn herbevestigd. Deze onderdelen zijn op 30 december 2011 in werking getreden. Het betreft de volgende onderdelen:

- project Mainportontwikkeling Rotterdam;
- kustfundament;
- grote rivieren;
- Waddenzee en waddengebied;
- defensie, en
- erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Op 28 augustus 2012 is het besluit aangevuld met voorschriften voor de andere beleidskaders uit de SVIR, het Nationaal Waterplan en het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening. Het gaat hierbij om de volgende onderwerpen:

- rijkswaardewegen;
- hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- elektriciteitsvoorziening;
- buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- ecologische hoofdstructuur (EHS);
- primaire waterkeringen buiten het kustfundament, en
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

De regels betreffende de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde kunnen pas in werking treden, zodra de hiervoor bedoelde Spoedwet Wro in werking treedt (afhankelijk van de parlementaire behandeling).

1.2 Flora- en faunawet en Natuurbeschermingswet 1998

Bij planvorming moet rekening worden gehouden met bestaande natuurwaarden. Natuurbeschermingswetgeving vanuit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn is in de Nederlandse situatie gescheiden in soortenbescherming en gebiedsbescherming.

Wettelijk kader voor de soortenbescherming in Nederland is de Flora- en faunawet, die bescherming biedt aan vrijwel alle voorkomende diersoorten en sommige plantensoorten. Deze wet is altijd van toepassing. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet rekening worden gehouden met de bepalingen van de Flora- en faunawet; voorafgaand aan de ontwikkeling dient te zijn getoetst of er sprake is van effecten op ontheffingsplichtige soorten (tabel-2 en -3 soorten). Is dit het geval, dan moet er een ontheffing worden aangevraagd. Voor sommige strikt beschermde diersoorten zijn aan het toekennen van deze ontheffing strenge eisen verbonden.

Naast soortenbescherming heeft de Flora- en faunawet betrekking op jacht en de handel in dieren en planten. Dit is in het kader van het bestemmingsplan niet relevant.

Natura 2000-gebieden in en in de nabijheid van het plangebied (Bron: Symbiosys Alterra)

Gebiedsbescherming vindt plaats in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 en daarmee de Natura 2000-gebieden. Dit zijn de Vogelrichtlijngebieden en (na aanwijzing) de Habitatrichtlijngebieden. De bescherming van de natuurwaarden heeft gevolgen voor het gebruik in en rondom dit gebied. Binnen de grenzen van de gemeente Binnenmaas is het Natura 2000-gebied Oude Maas gelegen. Binnen een straal van 4 kilometer vanaf het plangebied zijn de Natura 2000 gebieden Hollands Diep, Biesbosch en Oudeland van Strijen gelegen. Activiteiten, plannen en projecten moeten vooraf worden getoetst op hun effecten op de natuur, waarbij ook de externe werking van een ingreep op het beschermde gebied en de aanwezige waarden getoetst dient te worden.

De afstand van de externe werking is afhankelijk van de ingreep. Als er sprake is van ingrepen die een (significant) effect hebben op het betreffende beschermde gebied zal er een vergunning moeten worden aangevraagd bij het bevoegd gezag. In de meeste gevallen is dit de provincie.

1.3 Kernkwaliteiten in de praktijk

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft in november 2010 het rapport "Kernkwaliteiten in de praktijk" uitgebracht; een handreiking aan beleidsmakers en uitvoerders van Nationale Landschappen.

Over die vraag "hoe brengen we het beleid voor de kernkwaliteiten in de praktijk?" zijn in 2010 workshops gehouden in vier Nationale Landschappen, waaronder de Hoeksche Waard. Uit deze workshops zijn zeven aanbevelingen voortgekomen, die voor alle Nationale Landschappen van belang zijn.

Een van deze aanbevelingen is om de Nationale landschappen te borgen in verordeningen en bestemmingsplannen. Er wordt geadviseerd om de kernkwaliteiten concreet en objectief te benoemen en aan te geven op welke wijze deze doorwerken in het bestemmingsplan.

1.4 Nationaal Waterplan

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

Waterbeleid 21^e eeuw

In Nederland verscheen in het najaar van 2000 het rapport "Waterbeleid voor de 21^e eeuw", een advies van de Commissie Waterbeheer 21^e eeuw (Commissie WB21). Deze door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat en de Unie van Waterschappen ingestelde commissie doet aanbevelingen over hoe in de komende eeuw met water moet worden omgegaan. De Commissie WB21 stelt dat de 21^e eeuw om een andere aanpak van het waterbeleid vraagt dan de 20^e eeuw.

Er moet minder accent op het technische beheer komen te liggen. Het water moet niet langer als vijand, maar veel meer als bondgenoot worden gezien. Het waterbeheer dient te worden gebaseerd op:

- stroomgebiedsbenadering;
- ruimte geven aan water;
- vasthouden en tijdelijk bergen van water, alvorens af te voeren;
- kansen benutten voor meervoudig ruimtegebruik;
- geen afwenteling van problemen in het watersysteem zelf, noch van bestuurlijke verantwoordelijkheden of kosten;
- te ontwikkelen normenstelsel per stroomgebied.

Bij grootschalige en/of ingrijpende locatiebesluiten dienen de kwantitatieve en kwalitatieve gevolgen voor het watersysteem te worden onderzocht aan de hand van een zogenaamde watertoets. Indien nodig moeten compensatiemaatregelen worden getroffen. Het huidige regime van schadevergoeding door de Rijksoverheid moet worden vervangen door een verzekeringsstelsel voor schade door regenval en, eventueel, overstroming van boezems. Het ministerie van Verkeer en Waterstaat en de provincie dienen op respectievelijk nationaal en regionaal niveau een sterkere regierol te vervullen.

Naar verwachting zal de door de Commissie WB21 voorgestane aanpak belangrijke voordelen opleveren, zoals een toegenomen veiligheid van mens en dier en een betere bescherming van materiële goederen. Een snelle implementatie van de maatregelen voorkomt bovendien dat op termijn duurdere oplossingen voor de steeds nijpender problemen moeten worden gezocht.

Ruimte voor water heeft tevens een positieve invloed op de natuurontwikkeling, de landbouw en de ruimtelijke kwaliteit in zowel stedelijk als landelijk gebied.

1.5 Waterwet

In Nederland is de bescherming tegen overstromingen van levensbelang en daarom bij wet vastgelegd in de Waterwet. Deze wet stelt normen aan de primaire waterkeringen. Volgens de Waterwet hoort de Hoeksche Waard (gelegen binnen dijkkring 21) beschermd te worden tegen waterstanden die voorkomen met een overschrijdingskans van 1/2000 per jaar. Dit betekent dat de waterkeringen het nog moeten houden onder omstandigheden van rivierhoogwater die voorkomen met een kans van ongeveer 0,05% per jaar.

Om te bepalen tegen welke concrete waterstanden de waterkeringen bestand moeten zijn, worden allereerst de maatgevende rivierafvoeren bepaald. De maatgevende rivierafvoer voor het plangebied is de extreme afvoer die gemiddeld eens per 2000 jaar

voorkomt. Van deze maatgevende rivierafvoer wordt vervolgens voor een groot aantal locaties langs de rivier de Maatgevende Hoogwaterstand (MHW) afgeleid. De waterkeringen dienen deze MHW's te kunnen keren. Zowel de maatgevende rivierafvoeren als de MHW's worden iedere 6 jaar door de staatssecretaris van Infrastructuur & Milieu opnieuw vastgesteld.

1.6 Nationaal Bestuursakkoord Water (2003)

In dit akkoord tussen kabinet, provincies, waterschappen en gemeenten zijn taakstellende afspraken gemaakt over doelen en maatregelen die nodig zijn om de waterhuishouding in 2015 op orde te hebben en te houden. Hierbij wordt rekening gehouden met klimaatsverandering, bodemdaling, zeespiegelstijging en verstedelijking, inclusief de financiële dekking. Water moet weer de ruimte krijgen en is medesturend voor het ruimtelijk beleid. Als een van de eerste stappen is afgesproken dat de waterschappen in beeld brengen hoeveel waterberging er nodig is om aan de zogenaamde werknormen te kunnen voldoen. Voor stedelijk gebied houdt dit bijvoorbeeld in de hoeveelheid wateroppervlak die nodig is om te zorgen dat bij neerslag het waterpeil maar eens in de 100 jaar tot aan het maaiveld kan stijgen.

Ten aanzien van waterberging geldt opnieuw het voornoemde principe eerst vasthouden, dan bergen, dan afvoeren, waarbij het uitgangspunt is dat wateroverlast niet afgewenteld mag worden op de omgeving.

1.7 Beleidslijn Grote Rivieren

De Beleidslijn Grote Rivieren is op 14 juli 2006 in werking getreden. Deze beleidslijn bevat een kader voor het beoordelen van de toelaatbaarheid – vanuit rivierkundig én ruimtelijk oogpunt – van nieuwe activiteiten in het rivierbed van de grote rivieren. De beleidslijn is wel van toepassing op de Oude Maas, maar niet op de Binnenbedijkte Maas.

De Beleidslijn grote rivieren bestaat uit vier delen, een beleidsbrief, beleidsregels, een handreiking en een set kaarten. Doelstelling van de Beleidslijn grote rivieren is om de beschikbare afvoer- en bergingscapaciteit van het rivierbed te behouden en ontwikkelingen tegen te gaan die de mogelijkheid tot rivierversuiming door verbreding en verlaging nu en in de toekomst feitelijk onmogelijk maken. Er wordt onderscheid gemaakt tussen een 'bergend' regime en een 'stroomvoerend' regime.

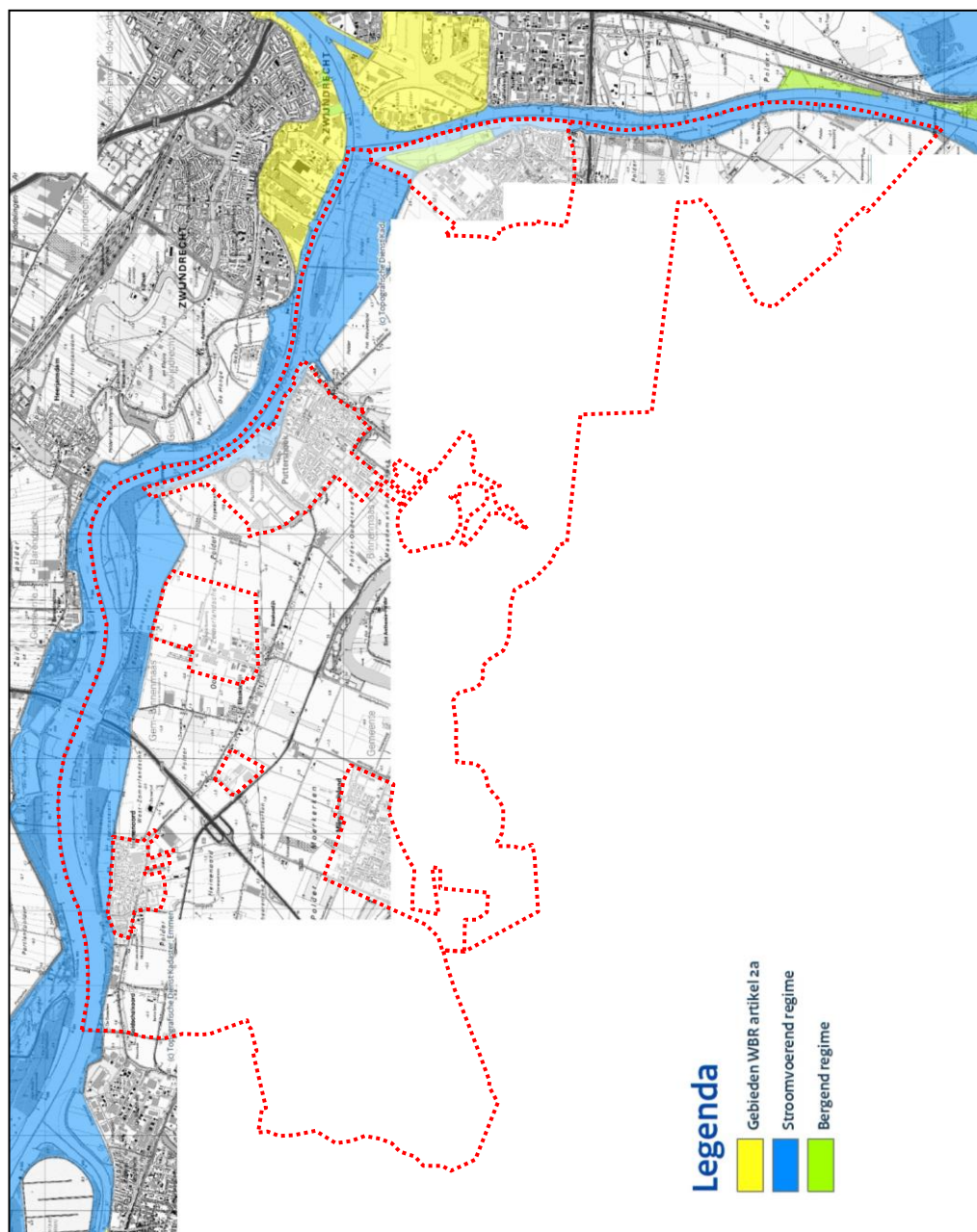
Voor de noordelijke rand (Oude Maas) en de oostelijke rand (Dordtse Kil) van het plangebied geldt het 'stroomvoerend' regime. Dit houdt in dat er stringente beperkingen gelden voor de uitbreiding van bestaande niet-riviergebonden activiteiten. Er geldt onder andere dat toename van de oppervlakte van bebouwing slechts onder voorwaarden is toegestaan en niet meer dan 10% mag bedragen. Bij agrarische bedrijven kan door de waterbeheerder een grotere toename worden toegestaan.

Nieuwe niet-riviergebonden activiteiten zijn binnen dit regime alleen mogelijk als er sprake is van het hergebruiken van bestaande gebouwen of als er met rivierversuimingsmaatregelen per saldo meer ruimte voor de rivier wordt geboden.

De juridische vertaling van de regimes is verwerkt in de Beleidsregels grote rivieren.

De Beleidsregels grote rivieren zijn beleidsregels in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Deze moeten worden gehanteerd bij de beslissing tot verlening van een Watervergunning. De Watervergunning waar de beleidsregels betrekking op hebben is opgenomen in artikel 6.12, eerste lid Waterbesluit.

Omdat het nieuwe bestemmingsplan plan conserverend van aard is en niet voorziet in ingrepen aan de Oude Maas en Dordtse Kil is een verdere doorvertaling van het beleid niet noodzakelijk. Bij nieuwe ontwikkelingen zal wel aan de beleidslijn getoetst moeten worden.

Kaartbeelden 37, 38, 63, 64 en 65 bij de Beleidslijn Grote Rivieren

1.8 Nationale milieubeleidsplannen 3 en 4 (NMP3 en 4)

In het Nationaal Milieubeleidsplan 3 (NMP 3) worden doelstellingen ten aanzien van milieukwaliteit geformuleerd. Het beleid is gericht op de instandhouding, het herstel of de ontwikkeling van functies en eigenschappen van bepaalde gebieden. Integraal waterbeheer wordt steeds belangrijker bij de inrichting van gebieden.

Door de watersysteembenadering worden de verschillende functies (landbouw, natuur en stedelijk gebied) aan elkaar gekoppeld. De waterschappen zijn in algemene zin verantwoordelijk voor het oplossen van lokale en regionale milieuproblemen die te maken hebben met integraal waterbeheer. De gemeente staat als overheid het dichtst bij de burger en heeft daarom een speciale verantwoordelijkheid om de burger bij het milieubeleid te betrekken.

NMP 3 is ook sinds het uitkomen van NMP 4 (juni 2001) onverkort van kracht. NMP 4 heeft echter een andere opzet waarbij de beleidshorizon in het jaar 2030 is gelegd, dertig jaar vooruit. Centraal staat daarbij “een gezond en veilig leven in een aantrekkelijke leefomgeving en te midden van een vitale natuur zonder de mondiale biodiversiteit aan te tasten en hulpbronnen uit te putten”.

1.9 Monumentenwet 1988

De Monumentenwet 1988 heeft niet alleen betrekking op gebouwen en objecten, maar ook op stads- en dorpsgezichten en archeologische monumenten boven en onder water. In de Monumentenwet 1988 is geregeld hoe gebouwde of archeologische monumenten aangewezen kunnen worden als wettelijk beschermd monument. Daarnaast geeft de Monumentenwet 1988 voorschriften met betrekking tot het “wijzigen, verstoren, afbreken of verplaatsen” van een beschermd monument. Die voorschriften houden in dat er niets aan het monument mag worden veranderd zonder voorafgaande vergunning.

Het zonder meer opgraven van archeologische resten is op grond van de Monumentenwet 1988 niet toegestaan. De wet bevat voorschriften met betrekking tot de opgravingsvergunning en het melden van archeologische vondsten.

Met de inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg is de Monumentenwet 1988 ook gewijzigd. Uitgangspunt van de Monumentenwet is het, waar nodig, beschermen van archeologische waarden. Artikel 38 geeft aan dat rekening gehouden moet worden met de aanwezige en/of te verwachten archeologische waarden. De wet is alleen van toepassing op (op)nieuw vast te stellen bestemmingsplannen.

Binnen de bepalingen van deze wet moet de gemeente de verantwoordelijkheid nemen voor het streven naar behoud ‘in situ’. Ook moet de gemeente vroegtijdig het behoud van archeologische waarden afwegen tegen andere maatschappelijke belangen. Gemeenten moeten hun eigen archeologiebeleid opstellen en hier uitvoering aan geven. De wet eist archeologisch vooronderzoek om de belangen goed af te kunnen wegen. De onderzoeksplicht is echter niet van toepassing op projecten met een oppervlakte kleiner dan 100 m². Dit is het zogeheten archeologische vrijstellingenbeleid. De ge-

meenteraad heeft de bevoegdheid om (in een gemeentelijke archeologieverordening) een andere oppervlakte dan 100 m² vrij te stellen van de onderzoeksplicht. Overigens vallen activiteiten waarvoor geen, of een reguliere omgevingsvergunning voor het bouwen is vereist buiten de werkingssfeer van de wet.

1.10 Wet luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (hoofdstuk 5, titel 2 Wm, Stb. 2007, 414) gewijzigd. Deze wijziging wordt ook wel de 'Wet luchtkwaliteit' genoemd. Hieronder zal deze wetswijziging ook zo genoemd worden. Met de Wet luchtkwaliteit, de bijbehorende bepalingen en maatregelenpakket wil de overheid een zodanige verbetering van de luchtkwaliteit bewerkstelligen dat aan de grenswaarden wordt voldaan en de gewenste ontwikkelingen in ruimtelijke ordening doorgang kunnen vinden.

De kern van de Wet is het 'Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit' (NSL). Dit instrument wordt door de rijksoverheid gecoördineerd en bevat de ruimtelijke ontwikkelingen die de luchtkwaliteit "in betekenende mate" verslechteren en maatregelen die de luchtkwaliteit verbeteren.

De wet maakt onderscheid in aard en omvang van projecten. Projecten die de concentratie meer dan 3% van de grenswaarde van een stof verhogen, dragen "in betekenende mate" (IBM) bij aan de luchtverontreiniging. Als dit niet het geval is, is de bijdrage van het project "niet in betekenende mate" (NIBM). NIBM-projecten hoeven niet getoetst te worden aan de Europese grenswaarden, omdat deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. IBM-projecten moeten wel getoetst worden aan de grenswaarden.

Voor fijn stof (PM₁₀) en stikstofdioxide betekent 3% van de grenswaarde van een stof een maximale toename van 1,2 µg/m³. Voor een aantal functies geeft de ministeriële regeling "niet in betekenende mate bijdragen" hier een cijfermatige invulling aan:

- woningen: 1.500 woningen met één ontsluitingsweg;
- kantoren: 10 hectare bruto vloeroppervlak (bvo) met één ontsluitingsweg;
- landbouwinrichtingen: akkerbouw of tuinbouw met open teelt, teelt van eetbare gewassen in een gebouw of onverwarmde glastuinbouw ongeacht de omvang en verwarmde opstanden van glas of kunststof van maximaal 2 hectare;
- kinderboerderijen.

Andere functies moeten getoetst worden aan het 3% criterium.

Het Besluit "gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)" vormt een uitwerking van artikel 5.16a van de Wet milieubeheer. Dit artikel is erop gericht te voorkomen dat door de bouw van een gevoelige bestemming op een plek met een (dreigende) grenswaardenoverschrijding voor luchtkwaliteit het aantal ter plaatse verblijvende personen gaat toenemen. In de AMvB zijn de volgende categorieën gevoelige bestemmingen gedefinieerd:

- gebouwen ten behoeve van basisonderwijs;
- voortgezet onderwijs of overig onderwijs aan minderjarigen;
- gebouwen ten behoeve van kinderopvang;
- bejaarden-, verzorgings- en verpleegtehuizen;
- een combinatie van genoemde functies.

Het gaat hierbij niet om bestemmingen in de meest enge zin van het woord, maar om alle vergelijkbare functies, ongeacht de exacte aanduiding ervan in bestemmingsplannen en andere besluiten.

De AMvB kent vaste zones langs drukke infrastructuur. Langs rijkswegen is deze zone 300 meter vanaf de rand van de weg. Langs provinciale wegen wordt een zone van 50 meter genoemd. Binnen de genoemde zones mag een gevoelige bestemming niet gerealiseerd worden als er sprake is van een (dreigende) grenswaardenoverschrijding voor luchtkwaliteit en als dit leidt tot een toename van het aantal ter plaatse verblijvende personen. Uitbreiding van bestaande gevoelige bestemmingen wordt in beperkte mate wel toegestaan. In een (dreigende) overschrijdingssituatie is dit toelaatbaar als de toename van het aantal ter plaatse verblijvende personen niet groter is dan 10%. Het besluit houdt een onderzoeksverplichting in binnen deze zones, in aanvulling op het onverkort geldende principe van een goede ruimtelijke ordening.

1.11 Structuurvisie Buisleidingen 2011-2035

Het doel van de Structuurvisie is om ruimte vrij te houden in Nederland voor de aanleg van toekomstige buisleidingen van nationaal en internationaal belang voor het transport van gevaarlijke stoffen. Daarmee wil de overheid duidelijkheid verschaffen aan zowel het bedrijfsleven dat daarmee kan rekenen op goede verbindingen voor buisleidingstransport, als aan provincies en gemeenten die hierop hun ruimtelijke plannen kunnen afstemmen.

In de structuurvisie wordt onder meer ingegaan op de verbinding Rijnmond - Duitsland. Deze hoofdverbinding verbindt het Rotterdamse haven- en industriegebied met het haven- en industriegebied van Moerdijk en het verdere achterland. Deze verbinding moet beschikbaar zijn voor verschillende te transporteren stoffen, maar loopt wel door dichtbevolkt gebied.

Visiekaart Structuurvisie Buisleidingen 2011-2035 (bron: Ministerie van Infrastructuur en Milieu)

Vanaf de gemeente Binnenmaas volgt het tracé de Buisleidingenstraat en kruist daarmee het Hollands Diep ten westen van het haven- en industriegebied van Moer-

dijk. Door deze keuze komen andere onderzochte verbindingen in de Hoekse waard te vervallen. Deze voorzagen in een kruising van het Hollands Diep ten oosten van het haven- en industriegebied. Deze oostelijke kruising sluit aan op het tracé door Noord-Brabant, maar de verbinding tussen de Buisleidingenstraat met het tracé door Noord-Brabant naar het oosten is in de visiekaart gerealiseerd door ten zuiden van het haven- en industriegebied een verbinding ('kortsluitroute') tot stand te brengen (tracé nader vast te stellen). Deze constructie heeft tot voordeel dat optimaal gebruikgemaakt wordt van de Buisleidingenstraat, dat daarmee onnodig ruimtegebruik en nadelige effecten in de Hoekse Waard worden vermeden. Tevens biedt dit mogelijkheden voor een betere ontsluiting van het haven- en industriegebied van Moerdijk.

De Structuurvisie Buisleidingen bindt wettelijk alleen het Rijk. Om een onbelemmerde doorgang te garanderen, moet deze echter worden doorvertaald in bestemmingsplannen.

2 Provinciaal beleid

2.1 Visie op Zuid-Holland (2010) + eerste herziening (2011)

De Provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte zijn op 2 juli 2010 vastgesteld door Provinciale Staten. Beide documenten, samen Visie op Zuid-Holland genoemd, zijn vooral een vertaling van bestaand beleid overeenkomstig de eisen van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. De structuurvisie en de verordening bevatten daarom weinig nieuw beleid. 'Visie op Zuid-Holland' is in de plaats gekomen van de vier streekplannen en de Nota Regels voor Ruimte.

2.1.1 *Structuurvisie*

De provinciale structuurvisie is vastgesteld door Provinciale Staten van Zuid-Holland op 2 juli 2010. De structuurvisie vervangt onder andere de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie uit 2004, de diverse streekplannen en de Nota Regels voor Ruimte. De eerste herziening van structuurvisie en verordening is door Provinciale Staten vastgesteld op 23 februari 2011.

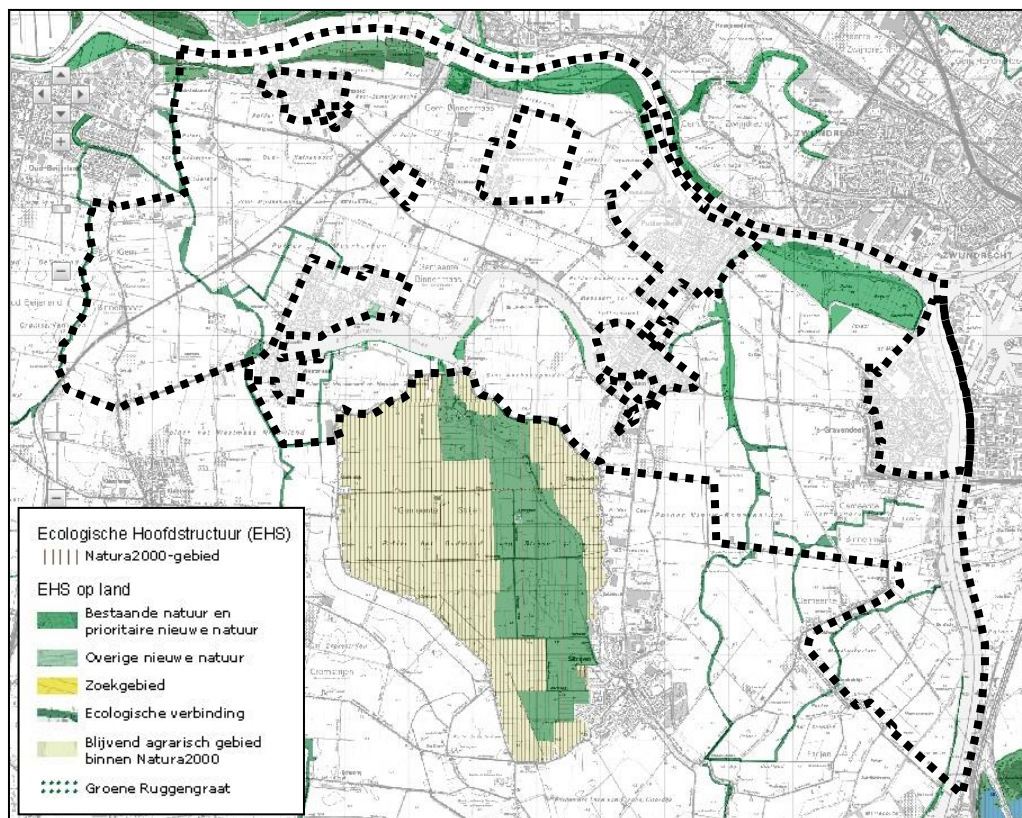
De kern van Visie op Zuid-Holland is het versterken van samenhang, herkenbaarheid en diversiteit binnen Zuid-Holland. Dit draagt bij aan een goede kwaliteit van leven en een sterke economische concurrentiepositie. Duurzame ontwikkeling en klimaatbestendigheid zijn belangrijke pijlers. Dit wil de provincie bereiken door het realiseren van een samenhangend stedelijk netwerk en groenstructuur. Goede bereikbaarheid, een divers aanbod van woon- en werkmilieus in een aantrekkelijk landschap met ruimte voor water, landbouw en natuur, zijn daarin kenmerkende kwaliteiten.

Landschap

Voor het landelijk gebied streeft de provincie naar een vitaal, divers en aantrekkelijk landschap. De Hoeksche Waard, waarbinnen het plangebied is gelegen, is aangewezen tot nationaal landschap. Dit betekent dat behoud en herstel van de kernkwaliteiten van dit landschap belangrijke beleidsopgaven zijn. Centraal staat behoud van het open agrarisch landschap, gericht op een duurzame ontwikkeling van de landbouw, met versterking van de gebiedsspecifieke landschapskenmerken zoals de kreken, de dijken en het patroon van verspreide dorpen.

Natuur

Het realiseren van een complete ecologische hoofdstructuur is een van de ambities van de provincie Zuid-Holland. De ecologische hoofdstructuur is beschermd door een 'nee-tenzij-beleid'. In deze gebieden zijn geen ontwikkelingen toegestaan die een significant negatief effect hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied tenzij daarmee een groot openbaar belang gediend is en er geen reële alternatieven voorhanden zijn. In dat geval moet de schade zo veel mogelijk beperkt worden door het treffen van mitigerende maatregelen en moet de resterende schade gecompenseerd worden.

EHS in het landelijk gebied van Binnenmaas (bron: provincie Zuid-Holland)

Wonen en werken

Wat betreft de woningbouwontwikkelingen en bedrijventerreinprogrammering zijn afspraken over de regionale verdeling gemaakt. Uitbreidingen van kleine kernen zijn in beginsel niet uitgesloten, maar worden in de meest kwetsbare delen van het nationaal landschap terughoudend benaderd. Andere opgaven, zoals de eventuele realisering van bedrijventerreinen en de transformatie van het terrein van de Suikerunie, zijn voor dit conserverende bestemmingsplan niet van belang.

Het beleid ten aanzien van solitaire glastuinbouwbedrijven is erop gericht deze verspreid gelegen bedrijven, wanneer dit geen ondersteunend glas betreft, te verplaatsen naar glastuinbouwgebieden of de greenport Westland/Oostland dan wel te saneren. Belangrijke aanleiding voor dit beleid is dat solitaire bedrijven, nog afgezien van de landschappelijke aspecten, niet de mogelijkheden hebben voor duurzaam energie- en waterbeheer zoals in glastuinbouwgebieden. Voor de Hoeksche Waard wordt onderzocht of het thans verspreid gelegen glas geconcentreerd kan worden in een locatie van circa 50 hectare.

Recreatie

De Hoeksche Waard heeft diverse recreatieve potenties. De ligging in de delta betekent een opgave voor de versterking van de toeristische kwaliteiten en mogelijkheden voor extensieve en verblijfsrecreatie in het zuiden van de Hoeksche Waard. In de Hoeksche Waard-Noord ligt een opgave om de landschappelijke en recreatieve kwaliteiten te versterken.

2.1.2 Verordening Ruimte

De provinciale Verordening Ruimte verbindt voorschriften voor bestemmingsplannen aan het beleid zoals dat is vastgesteld in de Structuurvisie. Voor het landelijk gebied bepaalt de Verordening onder meer dat buiten de bebouwingscontouren nieuwvestiging of uitbreiding van stedelijke functies, intensieve recreatieve functies, of bebouwing voor extensieve recreatieve functies niet mogelijk is. Onder meer voor nieuwbouw die deel uitmaakt van lintbebouwing wordt echter een uitzondering gemaakt.

Landschap

De verordening schrijft voor dat bestemmingsplannen in nationale landschappen alleen ontwikkelingen mogelijk mogen maken die de kernkwaliteiten van deze gebieden behouden of versterken. In de toelichting van het bestemmingsplan moet worden onderbouwd hoe de kernkwaliteiten kunnen worden behouden of versterkt.

Natuur

Daar waar door de provincie gronden zijn aangewezen voor nieuwe natuur, zoekgebied of ecologische verbinding, moeten bestemmingsplannen bestemmingen opnemen die de instandhouding en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden niet significant beperken.

Ontwikkelingsmogelijkheden in het buitengebied

Ontwikkelingen in het buitengebied die mogelijk kunnen worden gemaakt zijn:

- Ruimte voor ruimte;
- Nieuwe landgoederen;
- Vrijkomende agrarische bebouwing.

ruimte voor ruimte

In ruil voor de sloop van voormalige agrarische bedrijfsgebouwen, kassen of andere gebouwen dan wel de sanering van sierteelt mag één (of meerdere) compensatiewoning ter plekke of in de directe omgeving van de gesloopte bebouwing of in aansluiting op bestaande bebouwingsclusters worden gebouwd. Hierbij gelden de volgende voorwaarden:

- a de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse wordt verbeterd;
- b voor de sloop of sanering op één of meerdere percelen van iedere 1.000 m² gebouwen, iedere 5.000 m² kassen of iedere 2,25 ha boom- en sierteelt, mag één compensatiewoning worden gebouwd;
- c het aantal compensatiewoningen bedraagt maximaal drie;
- d de nieuwe woningen brengen uit milieuhygiënisch oogpunt geen belemmeringen met zich mee voor de bedrijfsvoering van de omliggende agrarische bedrijven;
- e de te slopen gebouwen of kassen zijn opgericht voor de peildatum 1 januari 2003;
- f de te slopen kassen zijn gelegen buiten de concentratiegebieden voor de glastuinbouw (met uitzondering van de transformatiegebieden);
- g de te saneren sierteeltpercelen zijn gelegen buiten de boom- en sierteeltgebieden.

nieuwe landgoederen

De mogelijkheid bestaat om een landhuis te bouwen en ter compensatie een deels openbaar landgoed (natuur- en/of recreatiegebied) aan te leggen. De realisatie is uitgesloten in de ecologische hoofdstructuur (EHS) evenals in gerealiseerde recreatiegebieden. In nog niet gerealiseerde ecologische verbindingen van de EHS is de op-

richting van een nieuw landgoed wel mogelijk, mits de huiskavel buiten de verbinding wordt gerealiseerd. Verder gelden de volgende voorwaarden:

- a de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse wordt duurzaam verbeterd;
- b het landgoed wordt minimaal 5 hectare groot en is nagenoeg aaneengesloten;
- c minimaal 90% van het gebied is voor het publiek toegankelijk;
- d maximaal 10% van het gebied behoort tot het private deel. Deze huiskavel mag voor maximaal 20% worden bebouwd, waarbij één landhuis met maximaal drie wooneenheden is toegestaan;
- e het onder publiek toegankelijke gebied wordt niet bebouwd maar ingericht met groene en/of blauwe functies die aansluiten bij het bij het gebied passende natuurdoeltype, in overeenstemming met het Landelijk Handboek Natuurdoeltypen;
- f voor zover de locatie is gelegen in een rijksbufferzone, moeten voor het toelaten van landgoederen aanwijzingen zijn gegeven in de provinciale structuurvisie of in een intergemeentelijke structuurvisie.

vrijkomende agrarische bebouwing

Niet-agrarische functies (waaronder woningen) kunnen in vrijkomende agrarische bebouwing worden toegestaan onder de volgende voorwaarden:

- a de nieuwe functie brengt uit milieuhygiënisch oogpunt geen belemmeringen met zich mee voor de bedrijfsvoering van omliggende agrarische bedrijven;
- b de nieuwe functie heeft niet meer dan een potentieel geringe verkeersaantrekkende werking;
- c de nieuwe functie wordt gehuisvest in de bestaande bebouwing (uitgezonderd in kassen);
- d indien sprake is van een zorgfunctie is gehele of gedeeltelijke herbouw en beperkte uitbreiding van de bebouwing binnen het voormalige bouwperceel toegestaan;
- e bedrijfsfuncties worden beperkt tot de categorie 1 en 2, of 3 als de activiteit voor wat betreft aard en schaal is gelijk te stellen aan categorie 2 van de Staat van Bedrijfsactiviteiten.

Daarnaast maakt de verordening diverse soorten noodzakelijke bebouwing mogelijk (zoals nutsvoorzieningen) in het buitengebied, evenals kleinschalige bebouwing voor recreatie en nieuwe functies passend bij stedelijk groen buiten de bebouwingscontour (o.a. sportvelden, volkstuinen en begraafplaatsen).

Glastuinbouw

In de eerste herziening van de provinciale verordening ruimte is onder meer de regeling 'glas voor glas' opgenomen. Op basis van die regeling kan bij een bestaand volwaardig glastuinbouwbedrijf een oppervlakte van meer dan 2 hectare aan kassen per bedrijf mogelijk worden gemaakt, mits wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a tegenover de uitbreiding van de bestaande oppervlakte van de kassen staat ofwel in gelijke mate de duurzame sanering van bestaande kassen elders, ofwel een combinatie van duurzame sanering van bestaande kassen en een financiële bijdrage in een (inter)gemeentelijke kwaliteitsfonds (de sanering van ten hoogste 1 ha glas mag worden vervangen door een financiële bijdrage);
- b de ruimtelijke kwaliteit in beide gebieden wordt per saldo verbeterd, waarbij de landschappelijke waarden in het uitbreidingsgebied niet in onevenredige mate worden aangetast;
- c advies over de gevolgen voor de ruimtelijke kwaliteit is nodig van een onafhankelijke landschapsdeskundige;

- d de kassen op de saneringslocatie zijn opgericht voor 1 januari 2007;
- e de kassen op de saneringslocatie kunnen maar één keer worden meegeteld bij de toepassing van 'glas voor glas' of 'ruimte voor ruimte', waarbij een combinatie van beide regelingen niet is uitgesloten;
- f de verplaatsing van het glastuinbouwbedrijf op de uitbreidingslocatie naar een concentratiegebied voor de glastuinbouw is geen reële mogelijkheid;
- g de uitbreidingslocatie is op de functiekaart van de provinciale structuurvisie aangeduid als 'agrarisch landschap' én
- h de belangen van andere functies in de omgeving van de uitbreidingslocatie worden niet in onevenredige mate geschaad.

Bouwen in linten

Woningbouw in linten is in principe alleen mogelijk in het kader van 'ruimte voor ruimte', waarbij per saldo sprake moet zijn van een forse afname van de hoeveelheid bebouwing.

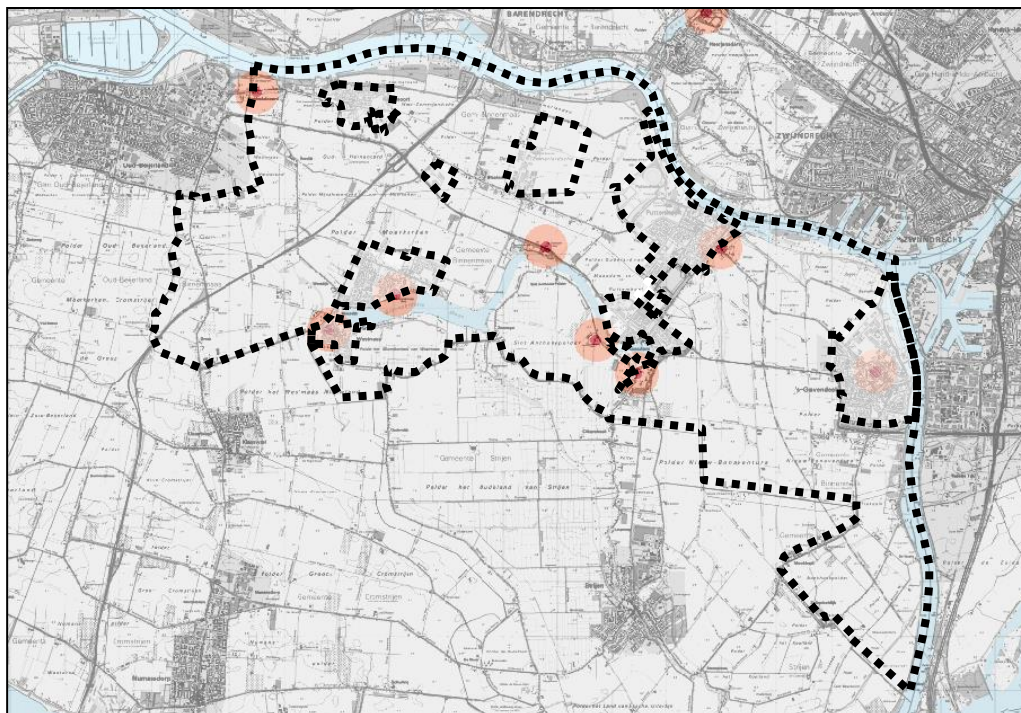
Bij het vervangen van bebouwing die direct aan de weg is gelegen, gelden echter minder zware regels. De provincie schrijft voor dat de omvang van de woning moet passen in de omgeving, waarbij in ieder geval volume, maatvoering en oppervlakte van de woning alsmede de situering ten opzichte van zichtlijnen een rol spelen.

Voor het toevoegen van een nieuwe woning op een plek waar nog geen bebouwing aanwezig is (en waar de ruimtelijke kwaliteit van het lint hierdoor wordt verstrekt), is door de provincie een ontheffingsmogelijkheid in het leven te roepen.

Molenbiotopen

De vrije windvang en het zicht op de in de gemeente aanwezige molens moeten in het bestemmingsplan voldoende worden gegarandeerd. Daartoe dienen in de bestemmingsplannen regels te worden opgenomen die ervoor zorgen dat:

- binnen een straal van 100 meter van de molen geen nieuwe bebouwing wordt opgericht;
- binnen een straal van 100 tot 400 meter van de molen de maximale hoogte van bebouwing niet meer bedraagt dan 1/100ste van de afstand tussen bouwwerk en beplanting en het middelpunt van de molen.

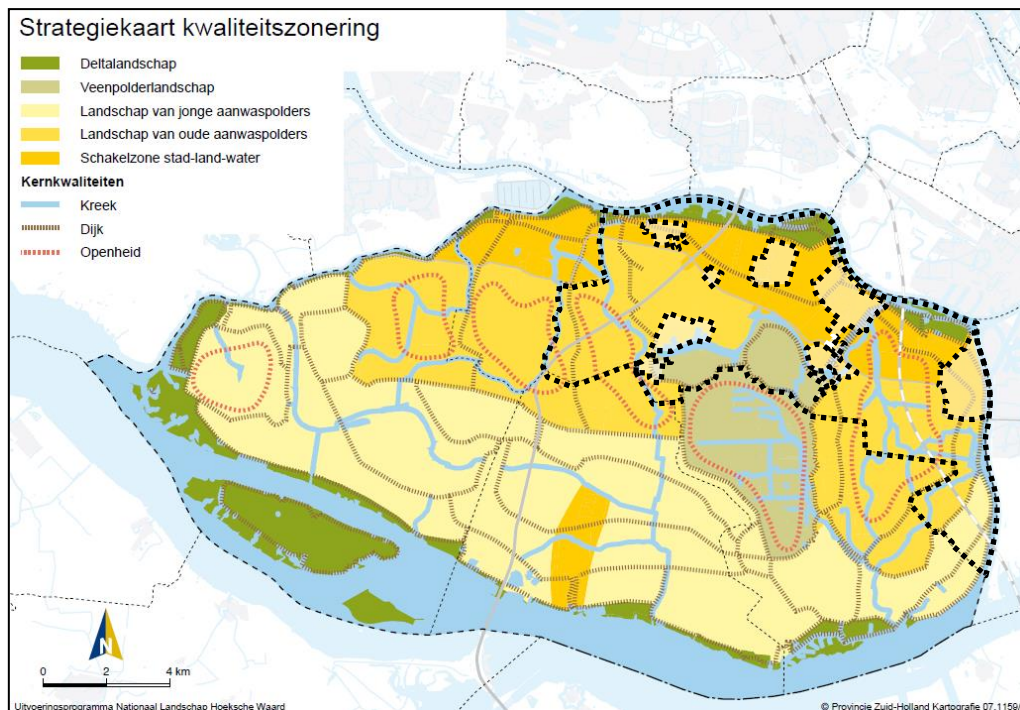
Molenbiotopen in de gemeente Binnenmaas (bron: provincie Zuid-Holland)

2.2 Uitvoeringsprogramma Nationaal Landschap Hoeksche Waard 2007-2013

De provincie Zuid-Holland streeft ernaar om samen met de regio te komen tot een (integraal) gebiedsprogramma voor de Hoeksche Waard. De Hoeksche Waard is één van de gebieden binnen de provincie Zuid-Holland die zijn aangewezen als Nationaal Landschap.

Door het Rijk is aangegeven wat de specifieke kernkwaliteiten zijn van de Nationale Landschappen. De provincie is verantwoordelijk voor de verdere uitwerking van het nationale beleid in dit gebied en het opstellen van een uitvoeringsprogramma ter versterking van de uitgewerkte kwaliteiten van het gebied. Op basis van dat uitvoeringsprogramma stelt het Rijk middelen beschikbaar via het Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG) 2007-2013.

Op basis van de kernkwaliteiten in de Hoeksche Waard zijn vijf categorieën landschappen aangewezen. De kwaliteitszonering is weergegeven op navolgende kaart.

Kwaliteitszoning Hoeksche Waard en kernkwaliteiten (bron: Provincie Zuid-Holland)

Deltalandschap

De noordelijke rand van de gemeente Binnenmaas is aangewezen als deltalandschap. Het deltalandschap betreft buitendijks gelegen gebieden. De hier aanwezige openheid wordt bepaald door het natuurlijke karakter, het ontbreken van bebouwing en de uitzichten op het water.

Het deltalandschap is onderdeel van de ecologische hoofdstructuur (EHS). Er is daardoor vooral ruimte voor natuur, water en recreatief medegebruik. Ruimtelijke ontwikkelingen dienen binnen deze landschapscategorie bij te dragen aan de versterking van de aanwezige natuur- en landschapskwaliteiten. Nieuwe bebouwing is gezien de aanwezige waarden niet mogelijk.

Veenpolderlandschap

De Sint Anthonypolder en de Binnenbedijkte Maas zijn aangeduid als veenpolderlandschap. De venige polders bestaan in belangrijke mate uit zeer open weidegebied met een onregelmatige strokenverkeveling, doorsneden door enkele krekken.

De bebouwing beperkt zich tot lintbebouwing aan de dijken. In het landschap wordt ingezet op de ontwikkeling van natuur, agrarisch natuurbeheer en recreatief medegebruik. Voor de Binnenbedijkte Maas past in het noordelijk deel een verdere ontwikkeling tot dagrecreatielandschap.

Landschap van jonge aanwaspolders

Het zuidoostelijke hoekje van de gemeente Binnenmaas is aangewezen tot Landschap van jonge aanwaspolders. Deze landschapscategorie wordt gekenmerkt door een opeenvolging van langgerekte, veelal oost-west georiënteerde open aanwaspolders, waar akkerbouw het dominante grondgebruik vormt. De rationele verkeveling wordt doorsneden door krekken. Het dijkenpatroon is zeer bepalend, vanwege de vaak zware boombeplanting. Bebouwing is overwegend geconcentreerd in 'losse' linten

langs de dijken. De openheid van de polders wordt, behalve door de bomenrijen op de dijken, regelmatig onderbroken door de aanwezige boomgaarden.

Behoud en versterking van de relatief kleinschalige landschapsstructuur staat hier centraal. Het accent van de (ruimtelijke) ontwikkeling ligt hier op behoud, versterking en verbreding van duurzame grondgebonden landbouw, met mogelijkheden voor natuurontwikkeling, recreatief medegebruik, kleinschalige extensieve dag- en verblijfsrecreatie en versterking van de landschapskenmerken.

Landschap van oude aanwasolders

De zuidelijke helft van het buitengebied van Binnenmaas is aangewezen als Landschap van oude aanwasolders. Dit betreft enkele grootschalige aanwasolders met een hoofdzakelijk noord-zuidgerichte oriëntatie. Ook hier wordt de openheid van het landschap vooral gedragen door de akkerbouw en worden de polders doorsneden door kreken. Het dijkenpatroon is echter minder dominant door de grote omvang van de afzonderlijke polders en de minder nadrukkelijke boombeplanting. Bebouwing, behalve in linten langs de dijken, komt hier vaker voor dan in de polders.

De ontwikkeling is ook hier vooral gericht op versterking en verbreding van de grondgebonden landbouw, met mogelijkheden voor natuurontwikkeling, recreatief medegebruik, recreatieve voorzieningen en versterking van de landschapskenmerken. Omdat deze landschapscategorie wat minder kwetsbaar is dan het landschap van de jonge aanwasolders, is er meer ruimte voor ontwikkeling van genoemde functies.

Schakelzone stad-land-water

De zone tussen het buitendijks gebied en de oude aanwasolders is aangeduid als Schakelzone stad-land-water. In deze zone is de verstedelijking relatief het verst voortgeschreden. De opgave is hier meer op transformatie en herinrichting van het landschap gericht dan op behoud van oorspronkelijke kenmerken.

2.3 Natuurbeheerplan 2012

Het natuurbeheerplan voor 2012 is vastgesteld in september 2011. Het plan maakt subsidies voor natuurbeheer, agrarisch natuurbeheer en landschapsbeheer mogelijk volgens de Subsidieregeling Natuur- en Landschapsbeheer in Zuid-Holland.

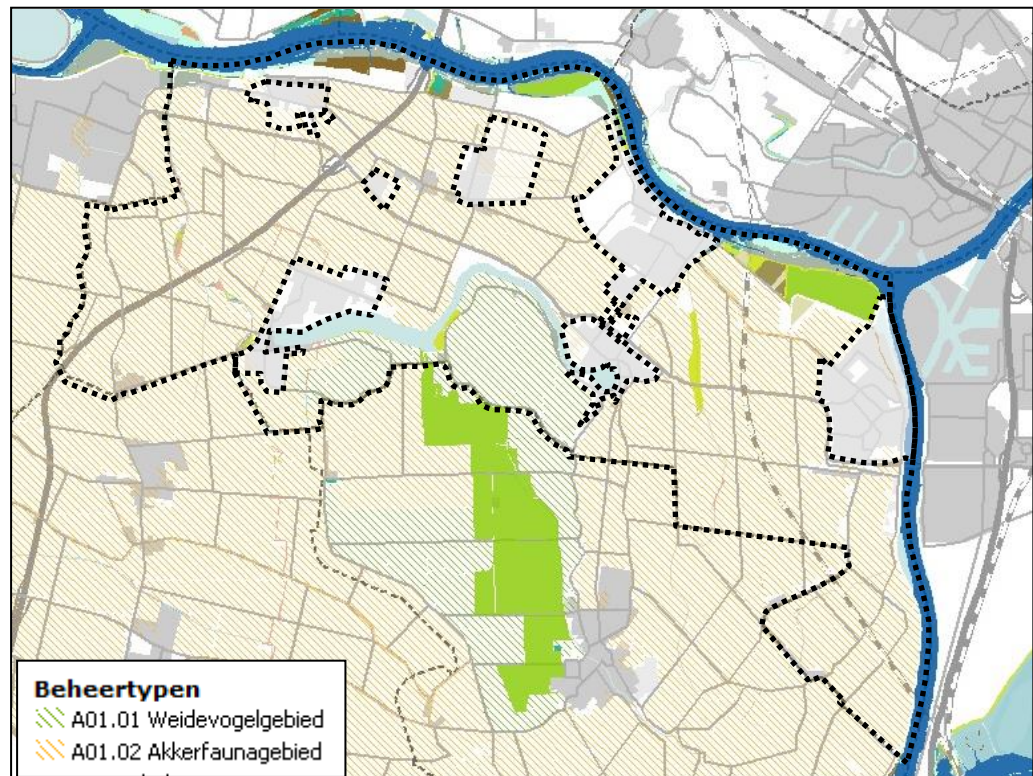
Het natuurbeheerplan heeft geen planologische consequenties of consequenties voor bestemmingsplannen. Het natuurbeheerplan en het bestemmingsplan zijn verschillende toetsingskaders waarbinnen de betrokken bestuursorganen een eigen bevoegdheid tot belangenafweging toekomt.

In het natuurbeheerplan zijn de bestaande en nieuwe natuur begreemd. Het natuurbeheerplan is tevens het officiële beleidskader waarin de provinciale ambities voor behoud en herstel van de EHS zijn uitgewerkt. Voor agrarisch natuurbeheer en landschapsbeheer geeft het natuurbeheerplan aan welke doelen in welke gebieden worden nagestreefd.

Weidevogelgebieden

Ook buiten de EHS komen natuurwaarden voor die planologisch beschermd moeten worden, zoals belangrijke weidevogelgebieden. In het landelijk gebied van Binnenmaas bevinden zich twee weidevogelgebieden ten zuiden van de Binnenbedijkte Maas: in de Sint Anthonypolder en Polder het Munnikenland van Westmaas.

De bescherming van deze gebieden wordt geregeld met de herziening van het document 'Compensatiebeginsel natuur, recreatie en landschap' (2011). Hierin legt de provincie voor de weidevogelgebieden hetzelfde beleid vast als voor de EHS. Dit houdt in dat het nee-tenzij principe wordt toegepast en dat in situaties waarin schade aan de natuurwaarden niet wordt voorkomen, het compensatiebeginsel geldt.

Natuurbeheerplan 2012 (bron: provincie Zuid-Holland)

2.4 Beleidsnota Geurhinderbeleid Provincie Zuid-Holland (2010)

Het Zuid-Hollands geurhinderbeleid is een uitwerking van het geurhinderbeleid van het Rijk, dat is vastgelegd in de Nederlandse emissie Richtlijn Lucht en Bijzondere regelingen voor bepaalde bedrijfstakken. Uitgangspunt is het zoveel mogelijk beperken van geurhinder, waarbij lokale overheden de lokale afweging moeten maken.

De provincie Zuid-Holland stelt zich op het standpunt dat geurhinder in het algemeen geen provinciaal belang is in de zin van de Wro. Dit betekent dat de afwegingen met betrekking tot geurhinder en ruimtelijke ordening in het algemeen op gemeentelijk niveau worden gemaakt. De (milieu)ruimte van bedrijven in hogere milieucategorieën (HMC bedrijven) is echter wel een provinciaal belang. Bij de beoordeling van ruimtelijke plannen dient de vergunde situatie mede beoordeeld te worden.

De voor de provincie relevante bedrijven zijn weergegeven op de Geursignaleringskaart, die hieronder is afgebeeld. Op deze kaart is te zien dat zich in het plangebied geen HMC-bedrijven bevinden. Wel bevindt de contour waarbinnen geurhinder mogelijk is vanaf het bedrijventerrein van Heerjansdam, ten noorden van Binnenmaas, zich net binnen de grenzen van het plangebied. In het bestemmingsplan wordt deze contour als milieuzone opgenomen. Binnen de contour worden geen kwetsbare objecten toegestaan.

Geursignaleringskaart 2002 (bron: provincie Zuid-Holland)

2.5 Zorg in het buitengebied in Zuid-Holland (herziening)

Nu de agrarische sector onder druk komt te staan (schaalvergroting, afname aantal bedrijven) zijn ondernemers op zoek naar mogelijkheden om hun agrarische bedrijfs-

voering te verbreden, bijvoorbeeld met zorg. Daarnaast komen, door het verdwijnen van agrarische bedrijven agrarische complexen vrij, waar een zinvolle bestemming voor moet worden gevonden. 'In de nota Zorg in het buitengebied in Zuid-Holland' heeft de provincie beleid ten aanzien van dit thema vastgelegd.

Ten aanzien van zorg in het buitengebied onderscheidt de provincie Zuid-Holland verschillende vormen:

Zorgboerderijen

Op bestaande, functionerend agrarisch bedrijven, kan een zorgtak worden toegevoegd. Dit biedt zowel voordeel aan de landbouw (extra inkomsten), als aan de zorg (inspelen op wensen van zorgvragers). Op het bedrijf kan onder meer dagbesteding, een begeleide werkplek of arbeidstraining worden aangeboden. Ook een (kleinschalige) woonfunctie is mogelijk.

Woon-zorgfunctie op een voormalig agrarisch complex

Op voormalige agrarische bedrijfscomplexen in het buitengebied kunnen initiatieven worden genomen voor de vestiging van woon-zorgfuncties. Soms wordt hierbij nog een beperkt aantal dieren gehouden.

Mantelzorg

Mantelzorg is het bieden van zorg aan iemand die hulpbehoevend is op het fysieke, psychische en/of sociale vlak, op vrijwillige basis en buiten organisatorisch verband. In de praktijk brengt mantelzorg vaak inwoning met zich mee. Het bieden van woonruimte in of bij de woning is hierbij een onderdeel.

Inwoning

Om van inwoning te kunnen spreken dient sprake te zijn van gemeenschappelijke voorzieningen en een gezamenlijke toegang. Inwoning kan plaatsvinden in de hoofdwoning, of in een bijgebouw bij de woning (afhankelijke woonruimte).

3 Regionaal beleid

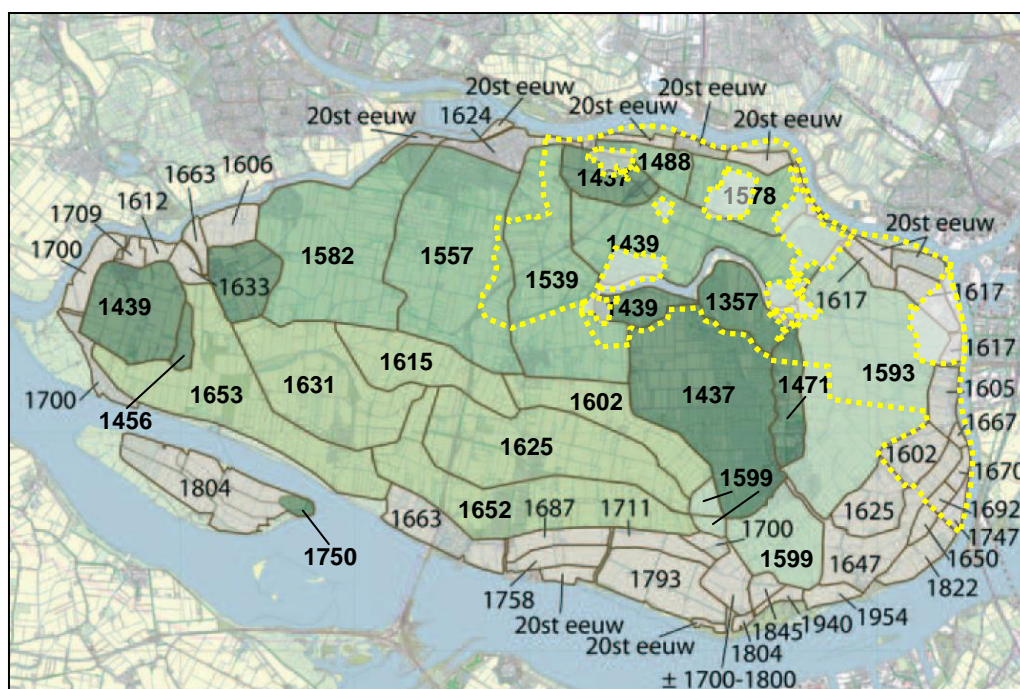
3.1 Structuurvisie Hoeksche Waard

De structuurvisie Hoeksche Waard is vastgesteld door de verschillende gemeenteraden van de regio in juli 2009. Het uitgangspunt van de visie is de versterking van de ruimtelijke kwaliteit, de leefbaarheid en de economische vitaliteit van het Nationaal Landschap Hoeksche Waard. Naast de kernkwaliteiten uit de Nota Ruimte (het polderpatroon, het reliëf van kreken en dijken en de openheid) zijn ook historische dorpskernen en dijklinten aangegeven omdat deze bepalend zijn voor de kwaliteit van het Nationaal Landschap. De in de structuurvisie opgenomen integratiekaart biedt een toetsingskader voor ontwikkelingen.

Landschap

De Hoeksche Waard is in de Nota Ruimte aangewezen als Nationaal Landschap. Dit houdt in dat de landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten behouden moeten blijven, duurzaam beheerd en waar mogelijk versterkt. In de Nota Ruimte zijn het polderpatroon, het reliëf van kreken en dijken en de openheid benoemd tot de drie kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap Hoeksche Waard.

De ontwikkeling van het polderlandschap is hieronder weergegeven:

Ontwikkeling van de polders in de Hoeksche Waard (bron: Commissie Hoeksche Waard)

Polderpatroon

Het grootste deel van het landelijk gebied van Binnenmaas ligt in de oude aanwaspolers. De vroegste polders, waaronder de Sint Anthony polder (1357), dateren uit de 14^e en 15^e eeuw. Dit zijn de zogenaamde opwaspolers (donkergroen op de kaart). Deze polders hebben een min of meer ronde vorm met grillige dijken. Het waren oorspronkelijk eilanden in een dynamisch getijdenlandschap.

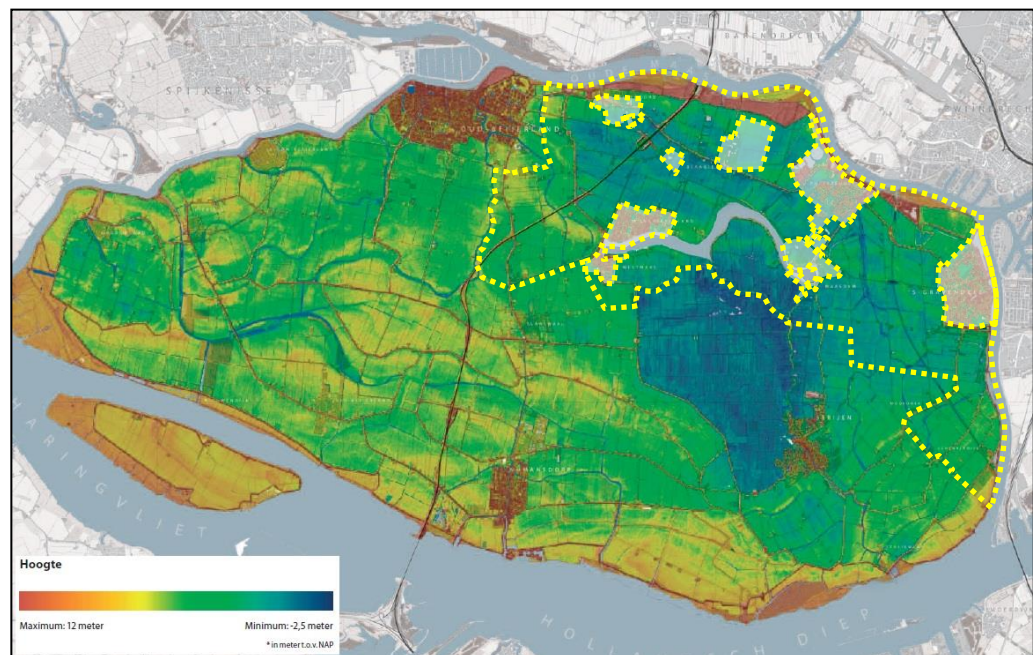
Vanaf de opwaspolders zijn vervolgens de opgeslibde oeverlanden ingedijkt (de zogenaamde aanwaspolders). Hierbij werden eerst de luwere delen tussen de eilanden ingepolderd (16^e eeuw), waardoor deze aan elkaar groeiden. Het betreft grote polders met een onregelmatige vorm. Na deze noordelijke aanwaspolders zijn in de 16^e en 17^e eeuw de oostelijke en zuidelijke aanwaspolders ingedijkt. Deze vaak langgerekte polders liggen in een schillenpatroon om de oudere polders heen.

Vanaf de 17^e tot en met de 20^e eeuw werden in de randzones polders ingedijkt. Deze polders zijn beduidend kleiner dan de oudere polders, omdat de waterdynamiek naar de randen toe steeds sterker werd.

Reliëf van kreken en dijken

Doordat de oudste polders al vroeg zijn ingepolderd en er geen latere kleiafzettingen meer zijn gekomen, liggen deze erg laag (onder zeeniveau). De kleine aanwaspolders die later zijn ingedijkt liggen relatief hoog (tot 12 meter boven zeeniveau), doordat de opslibbing met rivierafzettingen hier relatief lang is doorgegaan.

Het patroon van de dijken die sinds de Sint-Elisabethsvloed (1421) zijn aangelegd, is nog vrijwel geheel intact. De veelal beplante binnendijken zijn beeld dragers van het landschap.

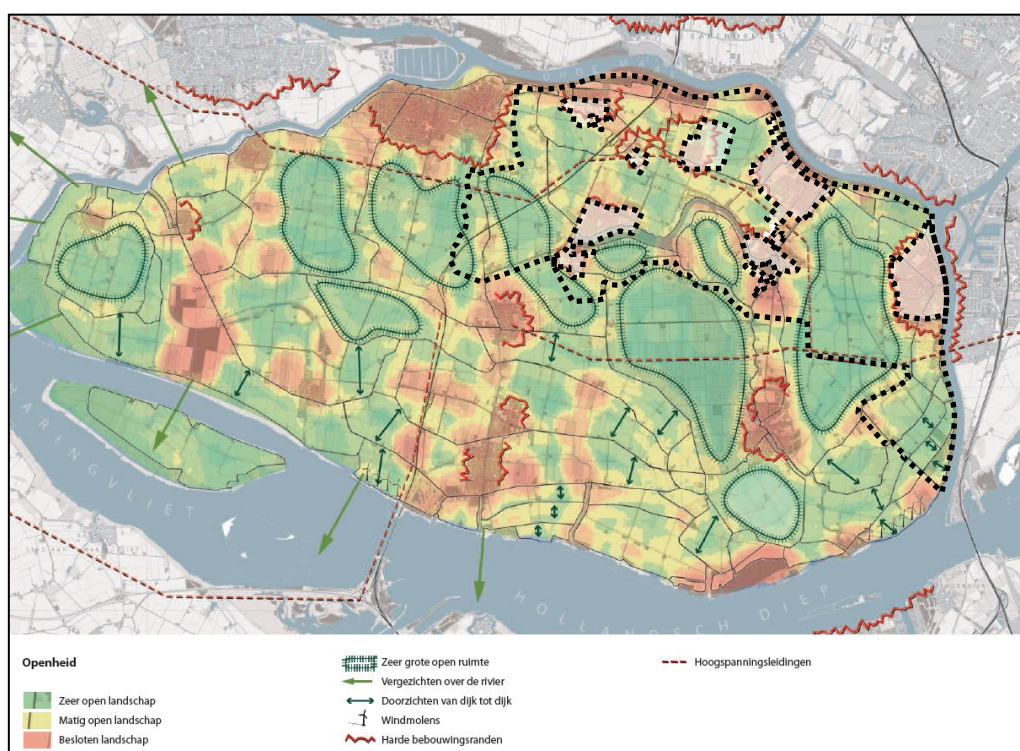
Hoogteverschillen in de Hoeksche Waard (bron: Commissie Hoeksche Waard)

Tot slot vallen in dit landschap de kreken op, die door breed laagland lopen. Ze zijn de restanten van stroomgeulen uit het oorspronkelijke getijdengebied. De Binnenbedijkte Maas, die centraal in het plangebied ligt, is een restant van een oude rivierarm van voor 1421.

Openheid

De openheid is een waardevolle typering van het plangebied, met name door de afwisseling van besloten linten en hoger gelegen dijken. In het landelijke gebied van Binnenmaas bevinden zich grote open ruimten ten noorden van het Oude Land van Strijen en ten westen van 's-Gravendeel. Hier liggen zichtlijnen van meer dan 5 kilometer. Dit zijn ook de grootste poldereenheden.

De noordrand van de gemeente heeft een meer besloten karakter (rood en geel). Hier is vaak nog de skyline van de Rotterdamse regio in de verte zichtbaar. In dit gebied grenzen kassen, bedrijfsgebouwen of nieuwbouw direct aan de open ruimte, wat de beleving van de openheid verstoort. Aan de oostkant is er de bebouwing van de Drechtsteden. Ook deze bebouwingsranden zijn op de kaart aangeduid.

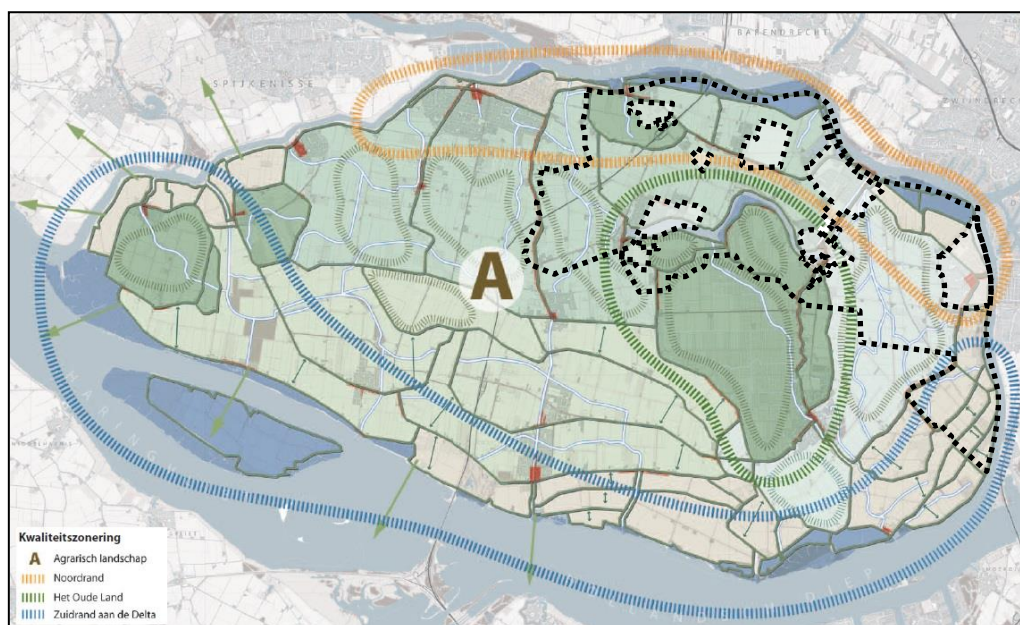
Openheid in de Hoeksche Waard (bron: Commissie Hoeksche Waard)

Ontwikkelingen in het landschap

In de regionale structuurvisie zijn diverse ambities opgenomen voor ontwikkelingen die zich in het gebied kunnen voordoen. Ruimtelijke ontwikkelingen moeten passen binnen de nagestreefde kwaliteiten van het Nationaal Landschap. Om dit te kunnen toetsen zijn de volgende gebiedsprofielen opgesteld:

- 1 agrarisch landschap;
- 2 noordrand;
- 3 het oude land;
- 4 zuidrand aan de delta.

In de onderscheiden gebieden zijn verschillende ruimtelijke opgaven aan de orde, die op een specifieke manier ingepast moeten worden in het landschap en bij kunnen dragen aan de versterking van de kernkwaliteiten. Het agrarisch landschap is alom tegenwoordig, in de andere drie gebieden liggen bijzondere accenten binnen of naast de agrarisch functie. Voor Binnenmaas betekent dit stedelijke functies in het gebied Noordrand en natuur en extensieve recreatie in het gebied het Oude Land.

Gebiedsprofielen in de Hoeksche Waard (bron: Commissie Hoeksche Waard)

Landelijk wonen

Nieuwe landgoederen en andere vormen van landelijk wonen worden ingezet als een kwaliteitsimpuls voor het landschap, onder meer voor de gewenste 'vergroening' van de dijken, voor de sanering van verspreid glas op kwetsbare plaatsen en voor het behoud van monumentale boerderijen. Dit is vooral kansrijk voor woningen in het hogere marktsegment, die de doorstroming binnen de Hoeksche Waard bevorderen.

Nieuwe landgoederen en landelijk wonen hoeven volgens de provinciale criteria niet binnen het bestaande bebouwde gebied te vallen. De planologische randvoorwaarden voor nieuwe landgoederen en landelijk wonen zijn vastgelegd in de regelingen 'ruimte voor ruimte', 'nieuwe landgoederen' en 'rood voor groen'. Deze regelingen zijn overgenomen in de provinciale Verordening. De landschappelijke toetsingskaders op hoofdlijnen zijn geformuleerd in de regionale Structuurvisie en in de Regionale Welstandsnota.

De noordrand van de Hoeksche Waard is aangewezen als gebied voor de 'ontwikkeling van groene woon- en werkmilieus gekoppeld aan de groenblauwe opgave' en maakt deel uit van 'Metropolaan Park' Deltapoort. Samen met de Drechtsteden onderzoekt de gemeente Binnenmaas of in deze noordrand een bijdrage geleverd kan worden aan de vraag naar volwaardige woningen die op lange termijn speelt.

Schaalvergroting, specialisatie en verbreding in de landbouw

De landbouw krijgt ruimte om zich verder te ontwikkelen in de richting van schaalvergroting en/of specialisatie, daarbij rekening houdend met de kwaliteit van het landschap. De regio wil het ruimtelijk beleid voor het agrarisch gebied in overleg met de agrarische sector uitwerken.

Ingezet wordt op de versterking van grootschalige, grondgebonden productielandbouw. Dat is immers typerend voor de Hoeksche Waard en de beste garantie voor behoud van het (resterende) open landschap. Er moet voldoende planologische ruimte zijn voor bedrijfsontwikkeling, bijvoorbeeld schaalvergroting in gebouwen, en voor de ontwikkeling van grotere agroclusters of misschien zelfs 'agribusinessparken'. Verbredingsinitiatieven die passen bij de kernkwaliteiten van het landschap en bijdragen aan de biodiversiteit en de recreatieve gebruikswaarde van het landelijk gebied kunnen worden gestimuleerd en ondersteund, vooral langs de dijken en de dorpsranden en in de noordrand. Hierbij kan gedacht worden aan het bieden van extra planologische ruimte voor nieuwe functies op het agrarisch bedrijf, of een financiële bijdrage voor agrarisch natuurbeheer, aanleg van erfbeplanting, boomgaarden, boerenlandpadden en kleine landschapselementen. Nieuwe grotere schuren en andere bedrijfsgebouwen moeten zorgvuldig worden ingepast, bijvoorbeeld als groene eilanden in de open polders.

Sanering glastuinbouw

De regio wil verspreid liggend glas op kwetsbare locaties saneren (via ruimte-voor-ruimte) en tegelijkertijd voldoende toekomstperspectief bieden voor bedrijven binnen de regio die door willen groeien. Mits de financiering goed geregeld wordt, wil de regio meewerken aan de aanwijzing van één of meerdere locaties voor vervangend glas. Mogelijk betreft dit een groot glasconcentratiegebied in de noordrand voor circa 60 hectare netto glas.

Transformatie en ruimte-voor-ruimte

Bij de transformatie van vrijkomende agrarische bebouwing in bijvoorbeeld woonbebouwing of kleinschalige bedrijvigheid (in het kader van de ruimte-voor-ruimte) dient extra aandacht te worden gegeven aan de landschappelijke inpassing, de cultuurhistorie en de beeldkwaliteit. Langs de dijken zijn vervangende woningen vaak makkelijker inpasbaar dan in de open polder, zeker als dit wordt gecombineerd met een goede erfbeplanting. Met een gericht transformatiebeleid, kan de 'vergroening' van de dijken gestimuleerd worden en kan voorkomen worden dat overal in de open polders nieuwe woonbebouwing verschijnt. De regionale welstandsnota kan hierin een rol spelen.

Natuurontwikkeling

In de Hoeksche Waard is de combinatie van de gecultiveerde binnendijkse natuur en de woeste buitendijkse natuur een belangrijk kenmerk in het landschap. Behoud en versterking van dit hele palet aan natuurwaarden wordt nagestreefd. Er liggen kansen voor nieuwe natuurgebieden langs kreken en langs de grote buitenwateren. In de buitenwateren zijn moerasvogels en reigerachtige de doelsoorten. Er wordt gestreefd naar een natuurrand om de hele Hoeksche Waard, die ook voor recreatie en toerisme veel mogelijkheden biedt.

De kreken en dijken kunnen verder worden uitgebouwd tot een samenhangende structuur voor natuur, waterberging en recreatie. De aan- en afvoer van water mag hierbij echter nooit worden belemmerd.

Ook in het agrarisch gebied kan de biodiversiteit worden vergroot, onder meer door de aanleg van bloemrijke agroranden en een aangepast beheer voor weidevogels, akkervogels en ganzen. Dit agrarisch natuurbeheer kan worden gestimuleerd door middel van vergoedingen.

Wateropgaven

Naar aanleiding van het beleid uit het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) en het Waterstructuurplan van het Waterschap Hollandse Delta zijn in de structuurvisie voor de Hoeksche Waard de volgende wateropgaven opgenomen:

- vergroting van de waterbergingscapaciteit om te voldoen aan de NBW normen;
- het realiseren van minimaal 10% open water bij nieuwe woongebieden en bedrijventerreinen;
- waterconservering door flexibel peilbeheer, vooral in gebieden met schoon water of brakke kwel;
- verbeteren van de waterkwaliteit in de Binnenbedijkte Maas, waardevolle kreken (waterlichamen KRW) en ‘waterparels’. Bijvoorbeeld door het loskoppelen van landbouwgebieden, extra doorspoeling van kreken, de voorzuivering van inlaatwater uit de rivieren en de aanleg van hydrologische bufferzones;
- veiligstellen van de grondwatervoorraad en vasthouden van schoon regenwater, door toepassing van gescheiden rioolstelsels in nieuwbouwwijken;
- handhaven van de veiligheid, door dijkversterking en het tegengaan van ongewenste ontwikkelingen in buitendijkse gebieden en op en rond de primaire en secundaire dijken.

Recreatie en toerisme

Recreatie en toerisme zijn een belangrijk ontwikkelingsthema. De regio wil het Nationaal Landschap Hoeksche Waard sterker profileren als een toeristische bestemming en de recreatieve uitloopmogelijkheden voor haar inwoners verbeteren. Speerpunten van het beleid zijn:

- het recreatieve netwerk gekoppeld aan de groenblauwe structuur van kreken en dijken;
- de aanleg van een samenhangend ‘regiopark’ in de Noordrand, dat een aantrekkelijk uitloopgebied moet bieden voor de bewoners van de noordrand en die diverse regionale voorzieningen bevat op het gebied van vrije tijd, sport en cultuur;
- uitbreiding van het aantal overnachtingsplaatsen.

Een verdere uitbouw van het recreatieve netwerk van (fiets- en wandel)paden en ‘knooppunten’ met ondersteunende voorzieningen (informatievoorziening, picknickmogelijkheden, sanitair, horeca et cetera) is prioriteit nummer één in de toeristisch-recreatieve ontwikkelingsstrategie van de regio. Met name de dijken en de kreken bieden hiervoor uitgelezen aanknopingspunten.

Het unieke dijkenpatroon van de Hoeksche Waard moet verder worden uitgebouwd tot een recreatieve structuur. De landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten moeten actief worden versterkt. De meeste binnendijken worden begeleid door bomen.

Primaire dijken en buitendijkse kaden blijven onbeplant, maar kunnen wel als recreatieve routes meer betekenis krijgen. In alle gevallen mag de waterkerende functie van de dijken niet in gevaar komen. Het onderscheid tussen primaire, secundaire en overige dijken is daarbij sturend.

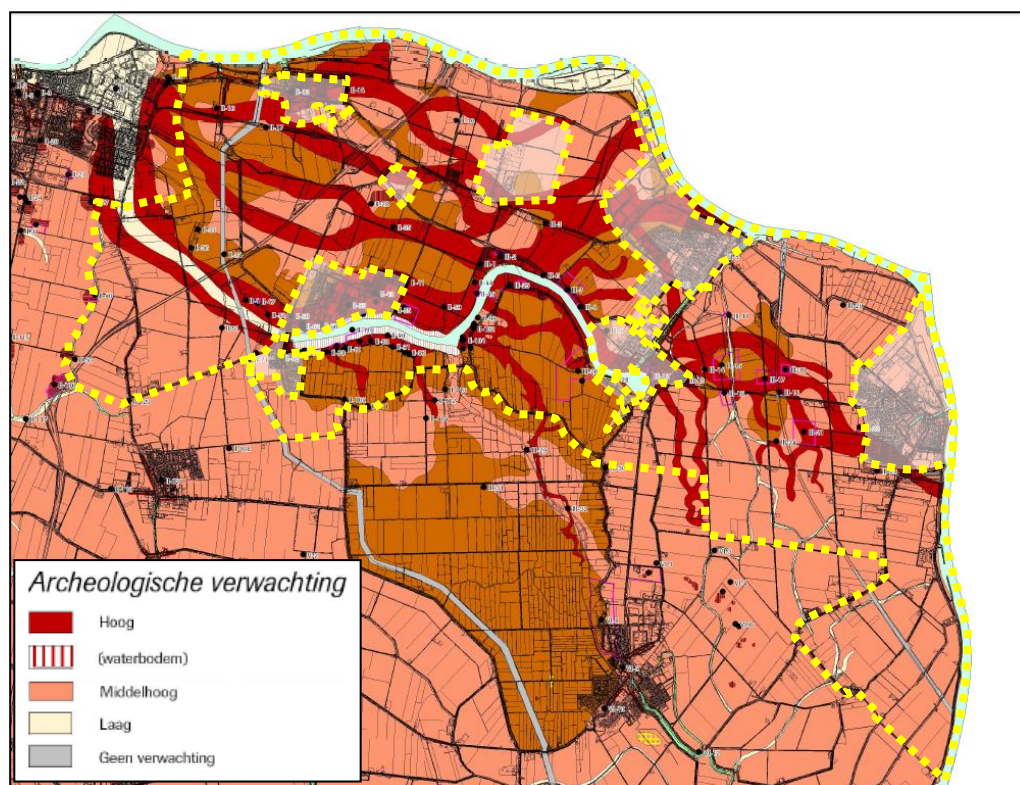
Duurzaamheid

In de Hoeksche Waard zal wellicht een locatie worden aangewezen voor de plaatsing van windturbines. Buiten deze locaties verleent de regio geen medewerking aan de plaatsing van windturbines. Wel wil de regio stimuleren dat energie wordt opgewekt uit organisch restmateriaal van landbouw, natuurbeheer en gemeentelijk groenbeheer. Bij de eventuele nieuwvestiging van glastuinbouwbedrijven dient warmtekrachtkoppeling te worden toegepast.

3.2 Archeologiebeleid Hoeksche Waard

Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) in september 2007, ligt de verantwoordelijkheid voor het behoud en beheer van het bodemarchief niet langer bij het Rijk, maar bij gemeenten.

Op 19 januari 2010 heeft de Commissie Hoeksche Waard de archeologische verwachtingenkaart voor de Hoeksche Waard vastgesteld. Deze verwachtingenkaart wordt als leidraad gebruikt voor de bescherming van archeologische waarden en wordt gebruikt om vast te stellen welk archeologisch onderzoek nodig is bij de voorbereiding van ruimtelijke plannen.

Archeologische verwachtingenkaart regio Hoeksche Waard (bron: ADC Heritage)

De archeologische verwachtingskaart is vertaald in een archeologische beleidsadvieskaart.

Verwachtings-eenheid	Locatie	Vrijstelling oppervlakte	Vrijstelling diepte
Hoog	M.u.v. de polders Oudeland van Strijen, Munnikenland en Sint Antony	100 m ²	50 cm
Hoog	de polders Oudeland van Strijen, Munnikenland en Sint Antony	100 m ²	30 cm
Middelhoog	M.u.v. de polders Oudeland van Strijen, Munnikenland en Sint Antony	500 m ²	50 cm
Middelhoog	de polders Oudeland van Strijen, Munnikenland en Sint Antony	500 m ²	30 cm
Laag		10 ha	50 cm
Historische kernen		30 m ²	0 cm
AMK-terreinen M.u.v. historische kernen		0 m ²	n.v.t.
Verstoord		Geen beperking	Geen beperking

3.3 Kampeerbeleid Hoeksche Waard (2008)

Met de intrekking van de Wet op de Openlucht recreatie (WOR) in 2008 is de basis onder het oude kampeerbeleid komen te vervallen. Gemeenten moeten tegenwoordig andere juridische instrumenten inzetten om het kamperen binnen hun grenzen te regelen. Hiervoor bestaan verschillende instrumenten, zoals het bestemmingsplan en de Algemene Plaatselijke Verordening (APV).

Het uitgangspunt van het gezamenlijk opgestelde beleid van de gemeenten in de Hoeksche Waard ten aanzien van kamperen is 'behoud door ontwikkeling'. Op basis van de kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap en de gebiedsprofielen uit de regionale structuurvisie zijn een ruimtelijke zonering voor de groei van kampeerterreinen en hoofdlijnen voor kampeerterreinen en bed&breakfast opgesteld.

Hoofdlijnen voor kampeerreinen en bed&breakfast

Kampeerreinen

Een regulier kampeertrein kan als zodanig worden bestemd in een bestemmingsplan, mits het bedrijfsmatig geëxploiteerd wordt. Het terrein mag jaarrond voor kamperen worden gebruikt.

Chalets, trekkershutten en tenthuisjes worden gelijkgetrokken met stacaravans en zijn vergunningvrij indien deze maximaal 55 m² aan oppervlakte hebben en maximaal 3,60 meter hoog zijn. De toegestane oppervlakte van een vrijstaande of aangebouwde berging bedraagt maximaal 10 m².

Kleinschalige kampeerreinen

Kleinschalig kamperen wordt gezien als medegebruik en is onder voorwaarden toegestaan bij elke bestemming, tenzij het bestemmingsplan zich ertegen verzet. Indien door de gemeente gewenst mogen kleinschalige kampeerreinen bij recht worden toegestaan bij agrarische bedrijven. Op een kleinschalig kampeertrein zijn maximaal 25 standplaatsen toegestaan en het totale oppervlak dat gebruikt mag worden bedraagt 0,5 hectare.

Om de openheid van het landschap te waarborgen dienen kleinschalige kampeerreinen te worden gesitueerd op of aangrenzend aan het bouwvlak van een bestemming en zijn stacaravans, chalets, tenthuisjes en trekkershutten niet toegestaan. Reguliere mobiele kampeermiddelen, zoals tenten en caravans, zijn wel toegestaan. Buiten de periode van 15 maart tot 1 november dient het kampeertrein te zijn ontruimd. Verder geldt ook voor een kleinschalig kampeertrein de voorwaarde dat het landschappelijk wordt ingepast.

Overig kamperen

Kamperen buiten reguliere en kleinschalige kampeerreinen en jachthaventerreinen is niet toegestaan. Er worden geen nieuwe GOP (Gereguleerde Overnachtings Plaatsen) ontwikkeld, waardoor campers eveneens onder dit verbod vallen. Er is in het verleden een GOP vergund aan de Polderdijk in Maasdam.

Bed & Breakfast

Er is sprake van bed&breakfast als het een kleinschalige nevenfunctie betreft naast een woon- of (agrarische) bedrijfsbestemming, of een vergelijkbare bestemming. Bed&breakfast kan bij deze bestemmingen met een afwijking worden toegestaan tot een omvang van maximaal 2 kamers en 5 gasten. Verder moet de voorziening in het hoofdgebouw of in een karakteristiek bijgebouw worden gerealiseerd en moet permanente bewoning worden tegengegaan.

Overige vormen van logies

Andere vormen van logies, zoals groepsaccommodaties, kampeerboerderij, boerderijappartementen of boerderijkamers mogen niet bij recht of via een afwijking worden toegestaan in een bestemmingsplan. Wel kan hiervoor de wijzigingsbevoegdheid worden ingezet. Hierbij mogen agrarische bedrijven niet worden beperkt in hun bedrijfsvoering als gevolg van die wijziging.

3.4 Nota nieuwe Landgoederen in de Hoeksche Waard

In 2005 is in regionaal verband beleid vastgesteld voor nieuwe landgoederen. Dit beleid vormt een aanscherping ten opzichte van het provinciale beleid.

Uitgangspunt van de oprichting van een Nieuw Landgoed is dat geen afbreuk mag worden gedaan aan één van de belangrijkste gebiedselement, namelijk de openheid van het landschap. Versnippering dient om deze reden te worden voorkomen. Tevens dient voorkomen te worden dat de agrarische functies van het landelijk gebied hinder ondervindend van een landgoed. Ook dient het locale dorp silhouetten niet te worden aangetast.

Om voorgenoemde uitgangspunten te waarborgen gelden voor het oprichten van een landgoed de na volgende voorwaarden:

1. Landgoederen met een minimale omvang van 5 ha dienen aan te sluiten bij bestaande bebouwingspatronen en bij bebouwingsclusters en –linten in het buitengebied.
2. Buiten de onder 1 genoemde gebieden wordt slechts een landgoed toegestaan met een minimale omvang van 10 ha, waarbij geldt dat geen landgoed is toegestaan in de buitendijkse natuurgebieden, het Oude Land van Strijen en Polder Oude Korendijk. Bij een landgoed waarbij sprake is van meerdere gebouwen dienen de gebouwen als cluster te worden gesitueerd, teneinde versnippering van bebouwing in het buitengebied tegen te gaan.
3. Het landgoed mag vanuit milieu hygiënisch oogpunt geen belemmering vormen voor de agrarische bedrijfsvoering van de omliggende bedrijven.

Aanvullend gelden onder andere de volgende voorwaarden:

- het landgoed moet voor 90% publiek toegankelijk zijn.
- om de continuïteit van het landgoed, en de openstelling voor publiek te waarborgen wordt een privaatrechtelijke overeenkomst afgesloten met een kettingbeding.
- 10 % van het nieuwe landgoed behoort tot het niet publieke toegankelijke deel
- in aanvulling op de woonfunctie kunnen onderschikte bedrijfsactiviteiten worden toegestaan bestaande uit activiteiten die vallen binnen milieucategorie 1 van de VNG lijst.

3.5 Beleidsnotitie kleine windturbines

In de Structuurvisie Hoeksche Waard is aangegeven dat de Hoeksche Waard zich aansluit bij de nationale milieudoelstelling van 20% duurzame energie in 2010. De ambitie voor 2030 is 50% duurzame energie. Een van de mogelijkheden om duurzame energie op te wekken is het plaatsen van kleine windturbines.

De initiatieven voor het plaatsen van de windturbines dienen te passen binnen de doelstellingen van het ruimtelijke beleid en dienen getoetst te worden aan de kernkwaliteiten van het nationaal landschap. Om dit te waarborgen is door de regio Hoeksche Waard een beleidsnotitie opgesteld.

De invloed van masten, windturbines en soortgelijke bouwwerken op de omgeving is in de regel aanzienlijk. Ook kleine windturbines kunnen, afhankelijk van grootte en

vormgeving zorgen voor visuele hinder, geluidsoverlast en slagschaduw hinder. Bij de uitvoering van het lokale duurzame energiebeleid moet dus rekening worden gehouden met de planologische (on)mogelijkheden. Voor het buitengebied geldt dat de impact van kleine windturbines aanmerkelijk minder is dan de impact van grote turbines. Toch kunnen ook deze kleine windturbines storend werken. Daarom dient ook in het buitengebied met enige terughoudendheid met de plaatsing van deze kleine windturbines te worden omgegaan. Vooral in een open landschap als dat van de Hoeksche Waard vallen zaken als windturbines en masten vaak op.

Kleine windturbines worden alleen toegestaan op of naast een bouwwerk, binnen het bouwblok. Bovendien zijn ook in het buitengebied gevoelige locaties aanwezig, qua ecologische en natuurlijke waarden, waar plaatsing van windturbines niet passend is (Natura 2000 gebieden). Die locaties dienen tegen de plaatsing van windturbines te worden beschermd. Bij agrarische en niet-agrarische bedrijfsfuncties dient rekening te worden gehouden met eventueel aanwezige (dienst-)woningen.

<p>1. Afwijking van het bestemmingsplan is in beginsel mogelijk voor de plaatsing van kleinschalige windturbines:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) buiten de bebouwde kom in gebieden met agrarische waarde en landschappelijke waarde (AWLW) en dan bij voorkeur bij benzinestations, (verkeers)knooppunten, bedrijventerreinen, recreatieterreinen en binnen de agrarische bouwvakken van bestaande agrarische bedrijven; b) binnen de bebouwde kom op bedrijventerreinen; c) binnen de bebouwde kom bij maatschappelijke voorzieningen die niet direct grenzen aan woonbebouwing; d) bij solitaire woonbebouwing in het buitengebied; e) met een maximale hoogte van 15m boven maaiveld. <p>2. Afwijking van het bestemmingsplan voor de plaatsing van een kleinschalige windturbine is in ieder geval niet mogelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) in of nabij gebieden die vallen onder de ecologische hoofdstructuur; b) in de ALN (agrarisch met landschappelijke en/of natuurwaarden) gebieden; c) in of nabij zeer waardevolle welstandsgebieden; d) op of nabij monumenten; e) indien de maximale hoogte van 15m boven maaiveld wordt overschreden; f) in een woonomgeving m.u.v.: <ul style="list-style-type: none"> 1. op flatgebouwen of appartementencomplexen (niet-wiekturbines); 2. bij een nieuwbouwproject (niet-wiekturbines, geïntegreerd in het woningontwerp, mits wordt voldaan aan de welstandseisen en er geen overlast voor de omgeving ontstaat);
<p>3. bij de plaatsing en hoogtebepaling van de turbine moet verder rekening worden gehouden met:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) een goede ruimtelijke inpassing; b) het bewaren van een voldoende afstand tot de (openbare) weg ter voorkoming van ongevallen als gevolg van een defect aan de turbine, dan wel de veiligheid van derden in het algemeen; <p>4. De turbine moet functioneel gebonden zijn aan het gebouw (de opgewekte energie mag het verbruik van het gebouw niet overtreffen) of de bestemming van de locatie waar de turbine wordt geplaatst (de plaatsing van de turbine dient niet primair de commerciële levering van energie aan derden);</p> <p>5. De turbines dienen waar mogelijk gekoppeld te worden aan andere technische voorzieningen, zoals GSM of UMTS antennes.</p>

Voorwaarden voor het toestaan van kleine windturbines

4 Waterschapsbeleid

4.1 Waterbeheerplan 2009-2015

Het waterbeheerplan 2009-2015 van waterschap Hollandse Delta vormt het beleidskader voor de regionale waterbeheertaak. Het plan bevat de doelstellingen voor waterkwantiteit en waterkwaliteit.

Het waterschap Hollandse Delta zet in op de opbouw van een robuust watersysteem: voldoende watervolume, minder versnippering, meer dan voldoende bergingscapaciteit, ecologisch waardevolle oevers en centrale aansturing van stuwen en gemalen met voldoende capaciteit.

Om watersystemen ecologisch op orde te krijgen is een natuurvriendelijker onderhoud van de watergangen noodzakelijk, evenals het terugdringen van diffuse verontreinigingen.

Klimaatverandering en de veranderingen die de Rijksoverheid in het beheer van de rijkswateren wil doorvoeren betekenen een verhoging van het zoutgehalte van het inlaatwater. Hierdoor verminderen de mogelijkheden om poldersystemen met brakke kwel door te spoelen met zoet water. Dit vindt plaats om het zoutgehalte voor het agrarisch grondgebruik voldoende laag te houden. Hollandse Delta brengt het belang van zoet water extern onder de aandacht en zet bij onderhandelingen in op volledige compensatie.

Het waterschap kent aan het watersysteem waterhuishoudkundige functies toe om onderscheid te maken in het belang van de watergangen. De functies, die van belang zijn voor het waterbeheer, zijn onderverdeeld in categorieën. Voor elk van deze categorieën zijn in het waterbeheerplan specifieke doelstellingen opgenomen:

- De algemeen voorkomende ecologische functie: toegekend aan alle oppervlaktewateren in het beheersgebied;
- Waterhuishoudkundige functies: toegekend aan watergangen die zijn opgenomen in de legger;
- Gebiedsgerichte functies: toegekend aan oppervlaktewater of freatisch grondwater in bijvoorbeeld natuurgebieden of agrarische gebieden;
- Gebruiksgerichte functies: toegekend aan afzonderlijke wateren op grond van het gebruik van het water, zoals zwemwater en vaarwater.

5 Gemeentelijk beleid

5.1 Structuurvisie Binnenmaas 2020 'Binnenmaas geeft je ruimte'

Op 7 maart 2013 heeft de gemeenteraad de Structuurvisie Binnenmaas vastgesteld. In de structuurvisie wordt de gewenste ruimtelijke ontwikkeling tot 2020 beschreven. Bij het opstellen van de structuurvisie is aangesloten bij documenten zoals de Structuurvisie Hoeksche Waard en het visiedocument 'Binnenmaas Vitaal'.

Het karakter van de gemeente Binnenmaas kan niet los worden gezien van het karakter van de Hoeksche Waard en wordt hier mede door bepaald. Kernkwaliteiten van dit nationaal landschap zijn het polderpatroon, het reliëf van kreken en dijken en de openheid van het landschap.

De gemeente Binnenmaas wordt gekenmerkt door ruimte; tussen dijken en kreken, in een agrarisch landschap en ruimte op en rond de Binnenbedijkte Maas. De gemeente wil dit landschap behouden, maar ook ruimte bieden voor nieuwe initiatieven. Deze initiatieven moeten ervoor zorgen dat de kernkwaliteiten van de gemeente Binnenmaas en de Hoeksche Waard worden versterkt. Voor 2020 is derhalve de volgende visie opgesteld: 'Binnenmaas geeft je ruimte' ruimte om te wonen, ruimte om samen te leven, ruimte om te ondernemen en ruimte om te recreëren. De gemeente heeft deze visie uitgewerkt in acht inhoudelijke thema's:

- Zes vitale dorpen met elk hun eigen dynamiek
- Nationaal landschap: open polders, kreken en dijken
- Wonen voor iedereen in een aantrekkelijke omgeving
- Binnenmaas op de kaart!
- Ruimte voor bedrijvigheid: kwalitatief én functioneel
- Erfgoed voor de toekomst
- Natuurlijk en bewust duurzaam
- Bereikbaar en verbonden

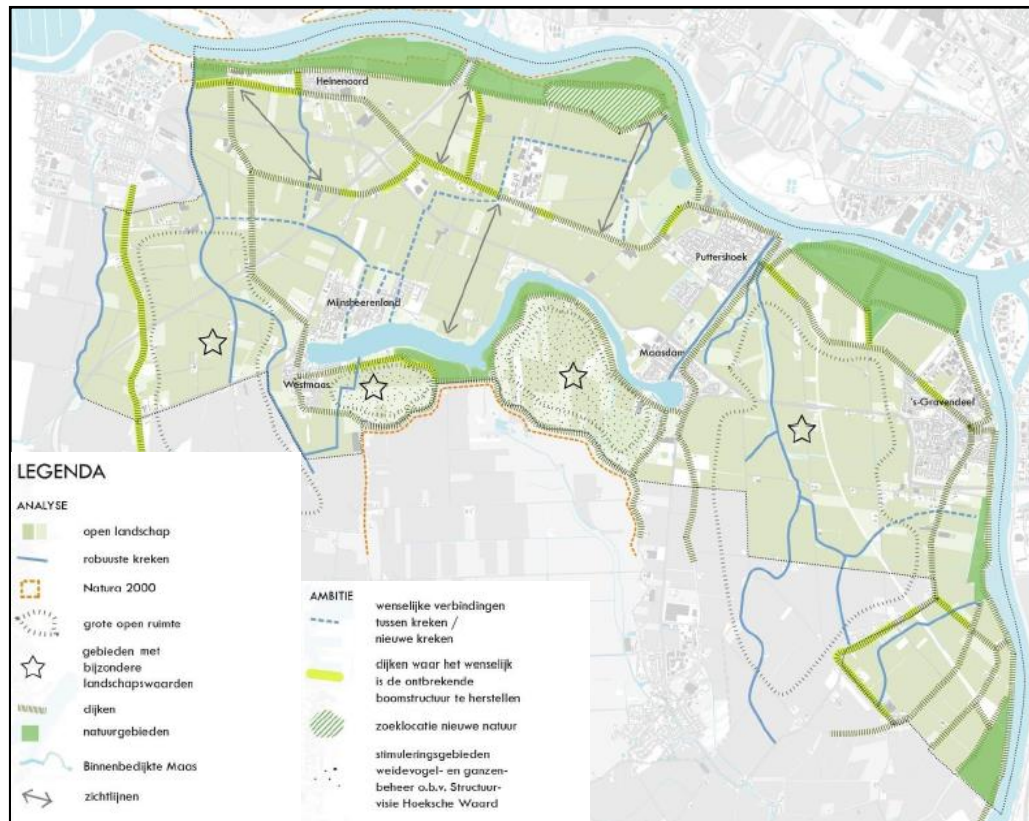
Nationaal landschap

Voor het 'nationaal landschap' geldt dat het open polderlandschap van de gemeente Binnenmaas hoofdzakelijk een agrarisch landschap is en blijft. Een gezonde agrarische sector zorgt als medebeheerder voor het open landschap en is van belang voor de biodiversiteit. Verspreid liggende glastuinbouwbedrijven op kwetsbare locaties zijn gesaneerd zodat het open karakter van het landschap wordt versterkt. De bestaande krekensstructuur dient verder te worden versterkt en beter toegankelijk te worden gemaakt om te wandelen, te fietsen en te varen. Er wordt gewerkt aan een verdere uitbreiding van de krekensstructuur in de noordrand van de Hoeksche Waard. De toegankelijkheid van de natuurgebieden langs de Binnenbedijkte Maas en langs de Oude Maas wordt verbeterd en de bestaande natuur langs de Oude Maas wordt uitgebreid.

Om het open polderlandschap te behouden wordt solitaire bebouwing in het buitengebied niet toegestaan. Nieuwe bebouwing in of grenzend aan het landschap wordt landschappelijke ingepast volgens de principes uit de regionale structuurvisie. Het landschapsbeeld kan worden versterkt door dijkbeplantingen te restaureren die de polderstructuur weer duidelijker zichtbaar maken. De primaire waterkeringen blijven vrij van bomen.

Wonen in het landschap

De landschappelijke kwaliteiten van de Hoeksche Waard worden benut voor landelijk wonen met een streekeigen karakter. Voor het landelijk wonen wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de kernkwaliteiten van de Hoeksche Waard. Nieuwe bebouwing in de dorpsranden en in de dijklinten is landschappelijk goed ingepast. Landelijk wonen biedt kansen en kan de doorstroming op de woningmarkt bevorderen.

Themakaart Nationaal landschap: open polders, krekken en dijken

Agrarische sector

De agrarische sector heeft voldoende ruimte om zich te kunnen ontwikkelen. Nieuwe agrarische bebouwing is landschappelijk goed ingepast. Agrarische bedrijven maken optimaal gebruik van de goede landbouwstructuur en de gunstige ligging van de gemeente. Vrijkomende agrarische bebouwing is gesaneerd of heeft een nieuwe, in het landschap passende, invulling gekregen. Glastuinbouwbedrijven die door wilden groeien hebben hiervoor de ruimte gekregen op een duurzaam glastuinbouwcluster. Verspreid liggende glastuinbouw is zoveel als mogelijk gesaneerd.

5.2 Actualisatie Woonbotenbeleid 2009

Op 29 oktober 2009 is de beleidsnota "De woonboot erkend, actualisatie woonbotenbeleid 1998, 2007" vastgesteld. In deze nota is het woonbotenbeleid van de gemeente verwoord. De doelstelling van dit beleid bestaat uit de realisatie van een gelimiteerd aantal ligplaatsen afgewogen tegen recreatie-, natuur- en landschapswaarden. De gemeente definieert een woonboot als "elk vaartuig dat uitsluitend of in hoofdzaak wordt gebezigd of bestemd is voor bewoning". In de huidige situatie bevinden de

meeste woonboten zich langs de Boezemvliet in Maasdam en Puttershoek. In 's-Gravendeel zijn geen woonboten aanwezig.

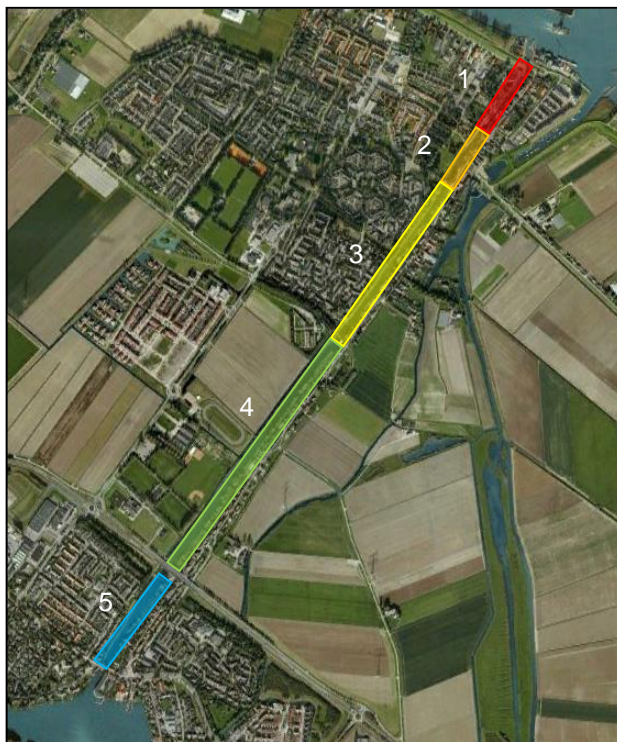
Door de gemeente Binnenmaas wordt de Boezemvliet gezien als het enige geschikte water binnen de gemeentegrenzen voor woonboten. Gelet op de natuurlijke, landschappelijk en recreatieve waarden van de Binnenbedijkte Maas moeten woonboten hier worden uitgesloten. De andere wateren in de gemeente Binnenmaas staan in verbinding met de Oude Maas, waardoor sprake is van getijden, stroming, golfslag en natuurwaarden, of zijn te klein voor de huisvesting van een woonboot.

Vanwege de lengte van de Boezemvliet en de onderlinge verschillen in beeld en kwaliteit is dit water in vijf deelgebieden gesplitst:

- 1 Voetbrug boezemkade tot aan oude Maas (inclusief haven Puttershoek);
- 2 Voetbrug Boezemkade en brug Nassaulaan;
- 3 Nassaulaan tot 25 m voorbij de voormalige trambrug;
- 4 Vanaf 25 m voor de voormalige trambrug tot het viaduct van de N217;
- 5 N217 tot de Raadhuisstraat in Maasdam.

Alleen deelgebied 4 bevindt zich binnen de grenzen van het bestemmingsplan voor het landelijk gebied.

In dit deelgebied kent de Boezemvliet een hoge natuur- en landschappelijke waarde. Uitgangspunt is dan ook het behoud van de situatie zoals die is geconstateerd tijdens de inventarisatie in 2006. De twee bestaande woonarken (tussen de eilanden en de Hoeksedijk) kunnen behouden blijven. Wel moet meer aandacht worden geschonken aan de inrichting van de over, maatvoering en uiterlijk van de woonarken.

Ligging deelgebieden woonbotenbeleid

In het woonbotenbeleid zijn verder de volgende algemene eisen en voorwaarden opgenomen met betrekking tot woonboten:

- locatie en maatvoering:
 - een breedte van 10 m vanuit het midden van de Boezemvliet mag niet belemmerd worden in de waterdoorstroming;
 - woonboten hebben een maximale lengte van 18 m en een maximale breedte van 5 m;
 - er geldt een maximale hoogte van 3,7 m, gemeten vanaf de waterlijn;
 - in deelgebied 4 zijn twee woonlagen niet toegestaan;

- bij wijzigingen aan de maatvoering van woonboten moet overleg plaatsvinden met het waterschap;
- voorzieningen
 - alle woonboten moeten zijn aangesloten op de riolering, water, gas en elektra;
 - per woonboot mag één parkeerstrook met een maximale lengte van 6 m worden gerealiseerd;
- bebouwing op de oever
 - in de oeverstrook mogen geen bouwwerken of schuttingen worden gerealiseerd;
 - in de oeverstrook mag een verharding in de maximale lengte van de woonark worden gerealiseerd, waarbij een groenstrook van minimaal 0,8 m tussen de weg en de verharding onverhard moet blijven;
 - de genoemde groenstrook mag worden doorbroken door een uitpad van maximaal 1,5 meter breed (op te delen in 3 uitpaden van maximaal 0,5 m breed);
 - het steigerbeleid is bepalend voor de eisen m.b.t. steigers bij woonboten.

5.3 Tijdelijke en structurele huisvesting van tijdelijke werknemers

De vraag naar huisvesting van (tijdelijke) buitenlandse werknemers, veelal werkzaam in de land- en tuinbouw, in de regio Hoeksche Waard neemt toe. Samen met de andere gemeenten in de regio heeft de gemeente Binnenmaas beleid vastgesteld op basis waarvan nieuwe verzoeken voor tijdelijke huisvesting kunnen worden getoetst en waarmee kan worden gehandhaafd. De gemeenten willen problemen als overbewing, onhygiënische leefomstandigheden, onveilige situaties en overlast voorkomen.

Structurele huisvesting

Structurele huisvesting wordt weliswaar vaak door wisselende personen gebruikt, maar is het hele jaar door beschikbaar. De huisvesting wordt vaak gebruikt door werknemers in sectoren waarin seizoenen geen grote rol spelen, zoals de metaalsector, bouw, industrie en logistiek, en is vaak niet direct bij de werkplek gevestigd. Vaak is er sprake van een bemiddelende/beherende organisatie.

Vanwege de mogelijkheid van overlast voor buurtbewoners staat de gemeente Binnenmaas afwijzend tegen de structurele huisvesting van tijdelijke werknemers in reguliere woningen. Structurele huisvesting van tijdelijke werknemers in reguliere woningen is en wordt in het bestemmingsplan niet mogelijk gemaakt. De gemeente verleent eveneens geen medewerking aan structurele huisvesting voor tijdelijke werknemers in het buitengebied. Ook het bieden van structurele huisvesting voor tijdelijke werknemers op een camping of een recreatiepark is niet toegestaan.

Tijdelijke huisvesting

Tijdelijke huisvesting (korter dan 6 maanden) hangt sterk samen met seizoensgebonden arbeid in de agrarische sector. Werknemers worden vaak op het eigen erf gehuisvest, waardoor landschappelijke inpassing en de verwijdering van de huisvesting buiten het seizoen belangrijke items zijn.

Het tijdelijk huisvesten van tijdelijke werknemers in stacaravans bij het eigen agrarische bedrijf is onder voorwaarden toegestaan. Huisvesting door middel van kleinschalig kamperen op het eigen erf of door tijdelijke huisvesting op een camping of recrea-

tiepark is zonder meer toegestaan. Het tijdelijk huisvesten van tijdelijke werknemers in woonunits bij het eigen agrarische bedrijf is echter niet toegestaan. Om te voorkomen dat er permanente bewoning ontstaat is ook tijdelijke huisvesting in bestaande agrarische bebouwing niet toegestaan.

5.4 Nota detailhandel 2010

In de Nota Detailhandel 2010 wordt de bestaande detailhandelsstructuur in Binnenmaas beschreven. Daarnaast worden trends en ontwikkelingen en het bestaande beleidskader beschreven. Naast de eigenlijke detailhandel (het winkelaanbod) worden in deze nota ook de horecasector, ambulante detailhandel (markt en standplaatsen) en de dienstverlenende bedrijven, gelet op hun samenhang met het winkelbestand, beschreven.

Ook in het buitengebied zijn, vooral in de lintbebouwing langs de dijken, winkels en horecabedrijven gevestigd. Een overzicht van het winkelaanbod in het buitengebied is weergegeven in de navolgende tabel. In dit overzicht zijn de serviceshops van een aantal tankstations en de verkooppunten van agrarische producten op agrarische bedrijven niet meegenomen.

	aantal	m ² w.v.o. ¹	kenmerken
Dagelijkse boodschappen	1	100	-
Mode, luxe en vrije tijd	1	2.000	Warenhuis Phoenix
In en om het huis	4	115	-
Detailhandel overig	0	0	-
totaal	6	2.215	

In het tweede deel van de Nota Detailhandel wordt een aanzet gegeven voor de gewenste ontwikkeling van de detailhandel in Binnenmaas. Hierin zullen de resultaten van de enquêtes, de geschetste trends en ontwikkelingen, het bestaande beleidskader en de huidige situatie worden meegenomen.

5.5 Het verhaal van Binnenmaas

Het rapport "Het verhaal van Binnenmaas" bevat het cultuurhistorisch beleid van de gemeente Binnenmaas voor de jaren 2009-2012. In dit rapport onderschrijft de gemeente het belang om zaken van cultuurhistorische waarde te beschermen tegen aantasting van die waarden. Het beleidsstuk gaat vooral in op monumenten en molens.

De ruimtelijke kwaliteit van de omgeving van een monument is mede bepalend voor de wijze waarop de beschouwer het monument ervaart. Als de kwaliteit van de inrichting van de openbare ruimte of de architectonische kwaliteiten en maatvoering van

¹ winkelvloeroppervlakte

de panden in de onmiddellijke nabijheid van het monument te wensen overlaat, heeft dit een negatief effect op de belevingswaarde van het monument. Ook achterstallig onderhoud, overdadige reclame-uitingen en dergelijke in de directe omgeving hebben een negatieve invloed. Behalve deze omgevingsfactoren kan het zijn dat de inhoudelijke samenhang tussen het monument en de directe omgeving nog intact is. De plekken die men koos om onroerende zaken te bouwen of aan te leggen waren niet toevallig. Er is sprake van een samenhang tussen de stedenbouwkundige aanleg en de gebouwen die men daar aantreft. Ook deze samenhang maakt dat de aandacht binnen de monumentenzorg zich in toenemende mate richt op de ruimtelijke gerichte monumentenzorg.

Binnenmaas heeft acht molens op het gemeentelijk grondgebied staan. Hoewel er in de loop der tijd veel molens zijn verdwenen, is Binnenmaas daarmee de molenrijkste gemeente van de Hoeksche Waard. Alle molens zijn aangewezen als rijksmonument.

Een molen wordt ook wel een levend monument genoemd. Het zijn niet alleen gebouwde objecten, het zijn ook werktuigen. In die zin verschillen molens van ieder ander type gebouw. Omdat een molen een werktuig is, is aan het behoud en de instandhouding een aantal specifieke voorwaarden verbonden. Het mechaniek van het werktuig moet intact en werkbaar zijn (maalvaardig zijn) om slijtage door ouderdom te voorkomen. Maalvaardigheid is echter niet voldoende; de molen moet ook daadwerkelijk met regelmaat malen. Om te kunnen malen moet een goede windvang zijn gegarandeerd. Om de windvang te garanderen worden specifieke eisen gesteld aan de omgeving van de molen (molenbiotoop).

De gemeente Binnenmaas zal de molenbiotopen die nog niet zijn opgenomen in de bestemmingsplannen alsnog opnemen. De gemeente ziet binnen het ruimtelijke beleid toe op het in stand houden van de molenbiotopen.

5.6 Nota ouderenbeleid 2011-2014

De gemeenteraad van Binnenmaas heeft op 13 oktober 2011 ingestemd met de nota ouderenbeleid. In deze nota zijn 40 beleidsaanbevelingen/actiepunten opgenomen. Per jaar zullen circa 10 van deze actiepunten verder worden uitgewerkt. Binnenmaas vergrijst in de komende jaren sterk. Naar verwachting zal het aantal senioren in Binnenmaas over 20 jaar verdubbeld zijn. Dit heeft consequenties voor het aanbod aan voorzieningen.

Als algemeen kader heeft de gemeente voor ogen dat oudere inwoners van Binnenmaas zo lang mogelijk in hun eigen behoefte kunnen voorzien. Dit betekent dat de gemeente er onder andere naar streeft dat ouderen zo lang mogelijk zelfstandig wonen. Voor dit bestemmingsplan is daarbij het thema mantelzorg van belang.

De gemeente wil inzetten op het ondersteunen en activeren van mantelzorgers. Ter ondersteuning van mantelzorgers worden door de gemeente de mogelijkheden die mantelzorgwoningen en -units bieden verkend. De gemeente wil mogelijkheden bieden om levensloopbestendige woningen te bouwen, rekening houdend met voldoende oppervlakte voor inwonende mantelzorgers of inwonenden die zorg nodig hebben. Daarbij wil de gemeente ouderen tijdig bij planvorming betrekken. De gemeente

streeft er ook naar om mantelzorgwoningen te bouwen, dan wel mantelzorg via bestemmingsplannen mogelijk te maken.

5.7 Programma Duurzaam Binnenmaas, uitvoeringsprogramma 2011 - 2014

Het college van burgemeester en wethouders van Binnenmaas wil duurzaamheid in de gemeente Binnenmaas faciliteren en stimuleren met het programma Duurzaam Binnenmaas. Het programma is opgedeeld in vijf thema's. Voor het bestemmingsplan is thema 1: Duurzaam Bouwen van belang. De gemeente wil in nieuwe bestemmingsplannen waarbij sprake is van een bouwplan het thema duurzaamheid opnemen. Hierbij moet worden aangegeven welke maatregelen op het gebied van duurzaamheid worden genomen.

5.8 Milieu uitvoeringsprogramma (MUP) 2012

Het milieu uitvoeringsprogramma 2012 vindt zijn oorsprong in het regionaal samenwerkingsorgaan Hoeksche Waard. Dit beleidsstuk gaat in op de lokale invulling voor de gemeente Binnenmaas. In het beleidsstuk worden verschillende milieuaspecten behandeld waaraan concrete doelen worden gesteld. Voor wat betreft bestemmingsplannen wordt onder andere aangegeven dat er voor externe veiligheid een protocol is opgesteld. De doelstelling van dit protocol is te waarborgen dat alle relevante bestemmingsplannen of wijzigingen van deze plannen door de gemeente, in samenwerking met Omgevingsdienst en regionale brandweer, getoetst worden op externe veiligheid.

5.9 Plan van aanpak problematiek campings en zomerhuisjes

In april 2000 heeft de gemeente Binnenmaas de nota 'Plan van aanpak problematiek campings en zomerhuisjes' vastgesteld. Deze nota gaat in op de permanente bewoning van zomerhuisjes en kampeermiddelen. Deze ontwikkeling wordt gezien als een ongewenste inbreuk op het karakter van recreatieve voorzieningen en het landelijk gebied waar deze voorzieningen in gelegen zijn. Het gaat hier met name om zomerhuisjes langs de Binnenbedijkte Maas en kampeerterreinen Pors en De Groene Oase. De permanente bewoning zorgt er met andere woorden voor dat het landelijk gebied verstedelijkt.

De gemeente Binnenmaas geeft aan dat zij de recreatieve waarde van de Hoeksche Waard wil versterken. Hiertoe draagt zij een aantal oplossingsrichtingen aan die de problematiek van permanente bewoning van zomerhuisjes en kampeermiddelen moeten beperken. Bij vrijkomende agrarische bebouwing in het buitengebied moet voorkomen worden dat daar nieuwe recreatieve voorzieningen ontstaan. Daarnaast moet een goede doorstroming op de woningmarkt ervoor zorgen dat mensen niet genoodzaakt zijn om zich permanent in zomerhuisjes of kampeermiddelen te vestigen. Tot slot wordt er een duidelijk juridisch kader omtrent permanente bewoning en toegestane bebouwing vastgelegd in het bestemmingsplan.